

Colofon

Dorpskrant Nederhemert is een uitgave van de Dorpsraad Nederhemert.

De redactie bestaat uit:

Jenny van den Broek	Dirk Brugmans
Martin van Hemert	Willemien Hobo
Gerda Kooijman	René van de Werken
Wim van der Toorn	

Info en tips:

Voor het aanleveren van tips, artikelen:
dorpskrant@dorpsraadnederhemert.nl

Verspreiding en abonnementen:

Dorpskrant Nederhemert wordt gratis verspreid onder alle inwoners van Nederhemert. Mensen buiten Nederhemert kunnen een abonnement nemen. Een ophaalabonnement kost € 15,- en een abonnement per post kost € 25,- per jaar. U kunt zich hiervoor aanmelden bij:
willemien.hobo@gmail.com.

Advertenties:

De Dorpskrant Nederhemert wordt bekostigd door advertenties. De prijzen zijn als volgt:

KLEUR:

1 hele pagina - € 550,- per jaar

ZWART-WIT:

Hele pagina - € 100,- voor 1 uitgave
- € 350,- voor 1 jaar

Halve pagina - € 50,- voor 1 uitgave
- € 175,- voor 1 jaar

Kwart pagina - € 25,- voor 1 uitgave
- € 87,50 voor 1 jaar

Achtste pagina - € 15,- voor 1 uitgave
- € 50,- voor 1 jaar

Digitaal

Website: www.dorpsraadnederhemert.nl.

Facebook: Dorpsraad Nederhemert

Twitter: @DorpsrNhemert

Contact met de gemeente:

Hebt u klachten over allerlei zaken binnen Nederhemert die ook de gemeente aan gaan, denk aan kapotte verlichting, verstopte riolering, overlast e.d., bel dan altijd met telefoonnummer. **0418-681681**. Daar wordt u te woord gestaan en zo nodig doorverbonden. Wanneer de gemeente meermaals niet op uw klachten heeft gereageerd, kunt u contact opnemen met de dorpsraad.

De contactpersonen binnen de gemeente zijn: Debby Wesselo, dorpscoördinator van de gemeente Zaltbommel. Zij is bereikbaar op het nummer 0418-681627 of 06-20737972.

Binnen de politie is er ook een contactpersoon voor de dorpen. Voor ons is dat André Meijer, te bereiken via telefoonnummer 0900-8844

Maart 2014

Voor u ligt het tweede nummer van de tweede jaargang van onze dorpskrant. De redactie is druk geweest om er weer een leuke dorpskrant van te maken. Ook werden er spontaan dingen toegestuurd. Daar zijn we erg blij mee. We hopen dan ook dat u weer veel leesplezier hebt met deze dorpskrant.

2014. De eerste dorpskrant van dit kalenderjaar is een feit. 2014. Ook het jaar dat we mogen herdenken dat Nederhemert 1200 jaar bestaat. Misschien langer, maar de eerste melding over Nederhemert werd gedaan in 814. En dat is 1200 jaar geleden. We besteden er ook in deze dorpskrant aandacht aan.

Verder vindt u in deze dorpskrant weer een keur aan artikelen over jubilea, bedrijven, herinneringen en belevenissen. U kunt weer uren lezen in deze dorpskrant.

Omdat de redactie het best wel druk heeft met de dorpskrant is gezocht naar uitbreiding van de redactie. Dat hebben we gevonden in het dorpsraadslid René van de Werken. Hij wil ook zijn steentje bijdragen de dorpskrant tot een succes te laten. Welkom René!!

Het volgende nummer zal als alles goed is in juni uitkomen. Hebt u ideeën, tips, artikelen of wat dan ook voor de komende dorpskrant, laat het ons weten!!

Wim van der Toorn

Nieuwtjes van de dorpsraad

Verslag activiteiten dorpsraad afgelopen maanden.

Oud en nieuw.

De dorpsraad heeft met oud en nieuw weer een vuurwerkshow georganiseerd aan de Binnenweg.

Deze show werd goed bezocht. Ook is er weer een tent geplaatst, welke werd beheerd door Otto en Angelina van La Festa. Van de Oranjevereniging hadden we de toiletwagen geleend en het team van Alpe d'huZes heeft de tent opgebouwd en afgebroken. Wat we als dorpsraad hierdoor niet uit hoefden te geven is gedoneerd aan het team.

We weten allemaal, wat er in die nieuwjaarsnacht verder is gebeurd. Er was melding van brandjes op verschillende plaatsen. Tevens heeft het rioleringsstelsel het erg te verduren gehad doordat er zwaar vuurwerk in de putten is gegooid en lagen er her en der putdeksels los. De meest opvallende gebeurtenis was echter het vernielen, weghalen en uiteindelijk in brand steken van de toiletwagen.

Dit alles geeft te denken.

Waarschijnlijk realiseren diegenen die hier aan mee gedaan hebben of toe aangezet hebben, zich niet wat het allemaal kost en welk een gevaarlijke situaties het een en ander oplevert.

Wij als dorpsraad proberen ons in te zetten om dit soort situaties te voorkomen, maar helaas is dat niet gelukt.

We zouden het erg fijn vinden, als de jonge jongeren en wat oudere jongeren, eens na willen denken of het wel zinvol is om de boel zo te vernielen.

Misschien komen we zo gezamenlijk op een andere manier om oud en nieuw te

vieren met elkaar zonder vernielingen, op een leuke gezellige wijze.

Samenwerking Nederhemert Zuid (Bern).

Voor Nederhemert Zuid en Bern komt geen zelfstandige dorpsraad, aangezien hier geen budget voor is bij de gemeente. Voor Nederhemert Zuid en Bern zijn 2 contactpersonen, die de belangen van de eilandbewoners behartigen. Dit zijn Walter van Esch en Jan Opschoor.

Zij zullen bij vergadering van de dorpsraad aanwezig zijn, als er punten voor Zuid aan de orde zijn.

We houden elkaar op de hoogte van actuele zaken.

WMO.

Op de vergadering van 31 maart 2014, zal de "wethouder" Ton Balken aanschuiven om ons bij te praten over de ontwikkelingen op het gebied van WMO en wat daarmee samenhangt.

Inrichting Ormeling.

Er komt op korte termijn een overleg over het trapveldje en de doorgang Sleutelbloemstraat. Tevens doen we ons best om het huidige speelterreintje uit te breiden, daar dit erg klein is voor een dorp met zoveel kinderen.

Zwerfafval inzamelen en inleveren.

We hebben een paar maal een oproep gedaan om het zwerfafval op te ruimen langs de dijk en wandelpaden.

Hier is minimaal op gereageerd. Mochten er echter mensen zijn, die dit toch nog willen gaan doen, dan kunnen die zich altijd melden bij de dorpsraad.

Er kan een centraal ophaalpunt komen, waar ze van de gemeente de zakken ophalen, maar dan moet het wel goed opgepakt worden.

Zitje Hofstraat.

We hebben de direct omwonenden aangeschreven met het verzoek het plan voor een zitje in de Hofstraat te bekijken en goed te keuren. Met eventuele aanvullingen of wijzigingen kunnen we het dan indienen bij de gemeente. We hopen het deze zomer gerealiseerd te kunnen krijgen.

Leefbaarheidsproject.

Zijn er in ons dorp nog andere zaken, die de leefbaarheid en saamhorigheid kunnen verbeteren, dan horen we dit graag van U.

Asfalt dijk.

Bij een verschil in hoogte van 4 cm. of meer, wordt er op korte termijn actie ondernomen. Is dit verschil niet zo groot, dan wordt het meegenomen in het geplande onderhoud van aankomende zomer.

Arie Verheij is voor ons aan het meten geweest en daar kwamen hier en daar toch wel verontrustende cijfers uit. Dit rapport is doorgestuurd naar de gemeente.

Begraafplaats.

We hebben bij de gemeente de vraag neergelegd of de prijzen van de graven niet omlaag kunnen.

We zouden hier bijvoorbeeld zelf aan bij kunnen dragen door het onderhoud door vrijwilligers te laten doen.

Het onderhoud door vrijwilligers is bespreekbaar, maar de kosten gaan hierdoor helaas niet omlaag.

Ook hebben we gevraagd of er toch geen mogelijkheid is om wat algemene graven te krijgen op onze begraafplaats. Dit is ook nog niet mogelijk. We blijven het echter proberen, want we vinden, dat een ieder, die in Nederhemert begraven wil worden daar ook begraven moet kunnen worden. Ook als daar niet voldoende geld voor is. Op het spreekuur is ons het verzoek gedaan bij de gemeente te vragen of de gemeentewerkers niet op de begraafplaats willen gaan staan als ze te vroeg zijn en de begrafenis nog aan de gang is. Dit hebben we doorgestuurd.

Ideeën, stukjes, vrijwilligers enz..

Graag krijgen we van onze dorpsgenoten ideeën over verbeteringen, welke we met elkaar kunnen aanbrengen en/of doorvoeren.

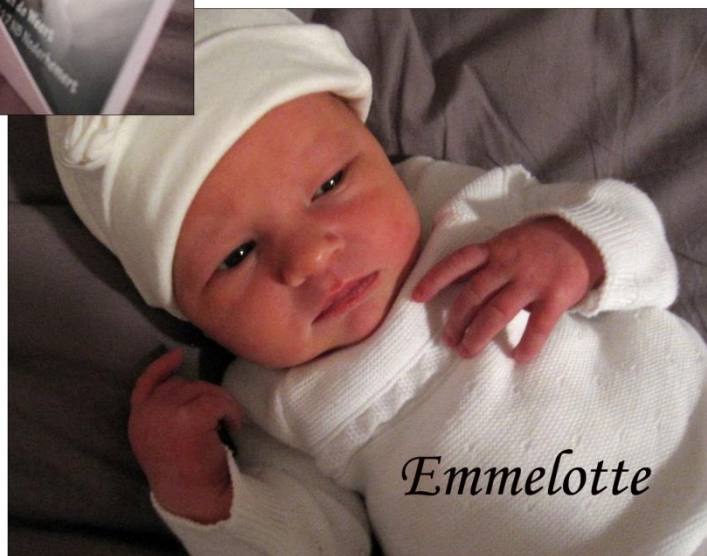
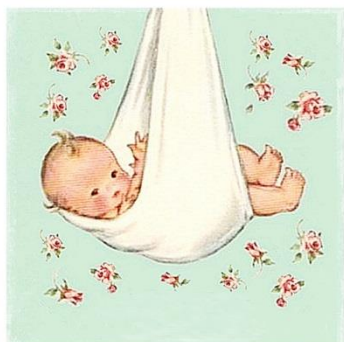
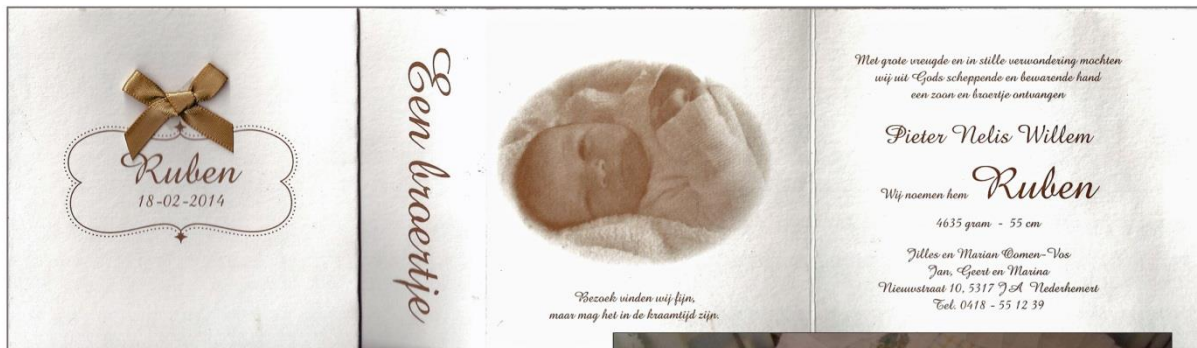
Ook blijven we graag op de hoogte van de geboortes, huwelijken, huwelijksjubilea en overlijden van dorpsgenoten. Ook Nederhemert Zuid kan gegevens aanleveren.

Tevens streven we er naar met de verenigingen en ondernemers samen te werken als dit nodig is.

We krijgen graag stukjes door voor onze dorpskrant. Dit kan van alles zijn, geschiedenis, toekomst, kinderen, hobby's, herinneringen, activiteiten, agenda's, etc.

Wij zijn er voor U en onze dorpskrant ook.

Nieuwe kleine Hèmertsen

Nieuwe kleine Hèmertsen

Actief in Hèmert: Alpe d'HuZes

Team Nederhemert

In de vorige dorpskrant hebt u kennis kunnen maken met Alpe d'HuZes Team Nederhemert. Daar hebben we u geïnformeerd over het doel van deze actie. Voor de mensen die het gemist hebben, we gaan met 10 mensen uit Nederhemert e.o. op 5 juni zo veel mogelijk keer de beroemde berg Alpe d'Huez op fietsen, om zo geld op te halen voor KWF kankerbestrijding. In dit stukje kunt u de persoonlijke motivatie van 3 teamleden lezen. Daarnaast geven wij inzicht in wat we aan acties gedaan hebben en waar we mee bezig zijn.

Tussenstand!!

De afgelopen periode hebben we niet stil gezeten. De eerste teamacties hebben plaatsgevonden. We zijn o.a. met heerlijke puddingbroodjes langs de deur geweest, we hebben een hele sportieve spinningsmarathon georganiseerd, met oud en nieuw hebben we de feesttent opgebouwd en afgebroken. Daarnaast zijn we bij veel bedrijven langs geweest voor sponsoring. Alle deelnemers en sponsors hartelijk bedankt voor uw steun. Onze doelstelling is om met zijn allen €30.000,- bij elkaar te brengen. Op het moment van schrijven hebben we ruim €14.000,- aan donaties en toezeggingen binnen. Een prachtige start!!!!

Mijn naam is Bert van de Werken. Samen met mijn teamgenoten hoop ik op 5 juni a.s. deel te gaan nemen aan Alpe d'HuZes met als doel zoveel mogelijk geld in te zamelen voor het KWF. Twee jaar geleden heb ik meegelopen voor hetzelfde doel tijdens de Samenloop voor Hoop in Ammerzoden. De sfeer en saamhorigheid tijdens die twee dagen waren indrukwekkend om te ervaren. Door mijn hobby fietsen te kunnen combineren met het inzetten voor dit goede doel was de keuze om mee te doen aan Alpe d'HuZes niet moeilijk. Elke dag als ik op mijn werk binnenkom loop ik langs een plaquette ter herinnering aan een collega die in 2012 overleed aan kanker. Toen hij hoorde dat hij deze ziekte had werd zijn motto: "Zonder strijd geen overwinning". Helaas heeft hij de strijd niet mogen winnen. Met onze actie willen wij ons steentje bijdragen om het in de toekomst voor steeds meer mensen mogelijk maken de strijd wel te winnen.

Voorbereiding

Leuk, zult u denken, maar met acties enz. fiets je niet tegen een steile berg op, daar is wel de nodige training voor nodig. Elk teamlid werkt op zijn eigen manier toe naar 4 en 5 juni, ieder teamlid heeft ook zijn eigen sportieve doelstelling. Een aantal van ons bezoekt meerdere keren per week een sportschool om aan zijn conditie te werken. Andere teamleden voetballen, schaatsen en fietsen.

Een vraag die we heel regelmatig horen is: Hoe bereiden jullie je in het vlakke Nederland voor, om in Frankrijk een steile berg op te fietsen? Een goede en terechte vraag. Wij hebben hiervoor de nodige informatie ingewonnen. Het belangrijkste is dat je gewend bent om lang op de fiets te kunnen zitten. Dit kun je in Nederland prima trainen. Daarnaast is de materiaalkeuze van de fiets van groot belang, hoe lichter de fiets kan trappen hoe beter. Ook hebben we met ons team een aantal datums gepland om in Limburg en in de Ardennen te gaan fietsen.

Wij als deelnemers moeten ook allemaal een medische test ondergaan bij een sportarts. Je wordt dan getest of je fit genoeg bent om deel te nemen. Er wordt o.a. een hartfilmpje gemaakt en de longinhoud wordt gemeten.

Zoals de meeste Hemertsen wel weten, ben ik Kees Verheij, 32 jaar, getrouwd en vader van 2 gezonde kinderen. Dat kan ook heel anders zijn als je kijkt in hoeveel gezinnen er zorgen en ziekte zijn. Nadat vorig jaar mijn werkgever en een collega hadden meegedaan aan Alpe d'Huez ben ik enthousiast geworden om mezelf ook in te zetten voor dit goede doel. Met deze actie wil ik dan ook een steentje bij dragen om zoveel mogelijk geld in te zamelen voor dit goede doel, zodat men daardoor kan proberen om door middel van nieuwe onderzoeken en technieken deze ziekte verder te bestrijden. Mijn doel is om op 5 juni zoveel mogelijk (6 keer) de Alpe d'Huez te beklimmen. Het zal een dag van afzien worden, maar wat is nou 1 dag afzien als je verder gezond mag zijn. Groet Kees Verheij

Programma

Wat kunt u de komende tijd nog van ons verwachten? Natuurlijk komt u ons de komende tijd steeds meer op de fiets tegen. Eind maart begin april gaan we auto's wassen. De exacte datum wordt nog bekend gemaakt. Op koningsdag verzorgen wij samen met de Oranjevereniging een oud Hollandse spelmiddag voor jong en oud. Ook gaan we nog een actie doen met basisschool de Wegwijzer met de leerlingen van groep 7 en 8, maar dat blijft nog even een verrassing. Ook komt er binnenkort een kledingcontainer te staan bij Meermarkt van de Vliet. Oude kleding wordt hier ingezameld, en u raadt het al de opbrengst is voor AD6. Heeft u nog een leuk idee of tips, mail dan teamnederhemert@hotmail.com.

Ik ben Erwin Oomen 28 jaar oud en ik kom ook uit Nederhemert. Waarom doe ik mee? Ik doe mee omdat het voor mij een hele mooie uitdaging lijkt, om wat te doen voor een goed doel! Daarnaast is het een voor mij een zeer grote sportieve uitdaging om deze berg te bedwingen. Daarbij vind ik het erg leuk om met een groep gedreven mensen samen te werken om zoveel mogelijk geld op te halen. Zodat er meer onderzoek gedaan kan worden voor zieke mensen. Dit doen we door veel acties! Graag wil ik dan ook vragen om onze acties te steunen. Groet Erwin

Doneren/Sponsors

Aan het eind van dit stuk willen wij graag afsluiten met het doel van onze acties. Wij doen deze acties niet voor onszelf, wij doen dit voor ons allemaal. Helaas is het nog steeds nodig dat er onderzoek gedaan wordt naar kanker. 1 op de 3 mensen krijgt het! Dit willen we niet! Daarom vragen wij uw steun! Doneer op www.bit.ly/teamnederhemert. Voor bedrijven is er ook de mogelijkheid om een factuur te krijgen.

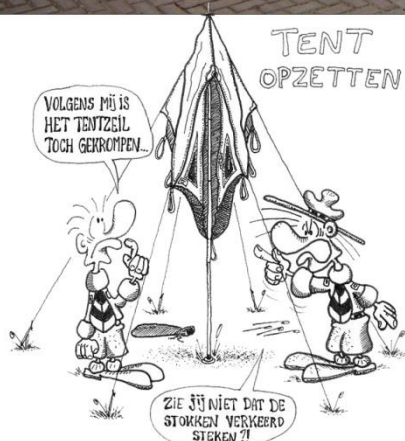
Sportieve groet namens,

Team Nederhemert

“OPGEVEN IS GEEN OPTIE, DONEREN WEL”

Actief in Hèmert: Oud en Nieuw

Actief in Hèmert: Verenigingen HHK

Dropping/Survival

Het begint na vier keer al aardig op een traditie te lijken. En tradities daar zijn we goed in. Ik heb het 'natuurlijk' over de dropping die wij met de kerkjeugd op 3 januari dus voor de vierde keer hebben gehad. Eerst onder de noemer van

survival, maar inmiddels omgedoopt naar dropping met heuse 'aanmeldingsformulieren' en een organisatie van bijna 20 man. Elke deelnemer betaalt €10,- om mee te doen en dit gaat naar een vooraf gekozen doel. Zo hebben we in het verleden geld opgehaald voor de HHJO (Hersteld Hervormde Jongeren Organisatie) die een landelijke actie hield voor de Evangelisatiepost in Den Helder. Dit jaar wordt de kerk een stukje uitgebouwd en krijgen wij als jeugd een eigen 'honk' om onze avonden te houden. De aankleding van deze ruimte gaat gefinancierd worden met de opbrengst van de dropping van dit jaar. De opbrengst dit jaar was €880,- en daar zijn we blij mee. De leiding betaalde mee, dus aan u om uit te rekenen hoeveel mensen er mee hebben gedaan.

Het principe van een dropping is bij de meesten wel duidelijk. Je wordt (in het donker) naar een nog onbekende plaats gebracht en moet vanaf daar terug naar huis zien te komen. Aangezien het bij ons gecombineerd wordt met een survival is de route vooraf bepaald. Maar uiteindelijk hebben we toch echt nog een eind gelopen.

Iedereen verzamelde zich om 18.00 uur in de nieuwe hal van Oomen Transport. Nadat de dominee de avond was begonnen met gebed werden de groepen bekend gemaakt. Elke groep kreeg een eigen kleur lintje en iedereen werd vervolgens achterin een van de vrachtwagens geladen. Na een eindje te hebben gereden mochten we er gelukkig weer uit. Waar waren we? Al snel was het

duidelijk dat we ergens aan de achterkant van de Lieskampen waren. We gingen alleen niet de kortste weg terug, maar er dus dwars doorheen. Na een eindje te hebben gelopen kwamen we op de eerste bestemming aan.

Over de hele route waren hindernissen/uitdagingen/spellen georganiseerd waarmee punten konden worden verdiend. Je was de hele tijd met nog een team waarmee je de punten moest verdelen. Ik zal de spellen allemaal even langs gaan, als ik ze me nog allemaal herinner. Ik vertel het maar zoals het bij onze groep ging, dat is namelijk wat ik weet.

We begonnen met hooibaalwerpen. Gewapend met een gavel, een hooibaal en een tactiek van 'kijk-maar-hoe-je-het-doet' proberen de hooibaal zover mogelijk van je vandaan te gooien. Klinkt niet moeilijk, maar viel nog best wel tegen. Nou het tweede spel, de brancard race. De lichtste van je team vastgebonden op de brancard en vier man er naast. De winnaar was de groep die als snelste om de pylon heen en weer terug was.

Na de eerste twee spellen werd er weer een eindje gelopen. Halverwege werd je uitgelegd wat je te wachten stond, een mijnenveld en een Duitse militair die je moet zien te ontwijken. Wij zijn benieuwd!

Het mijnenveld was niet zo moeilijk op het eerste gezicht. Er waren touwtjes gespannen en die mocht je niet aanraken. De voorste in de groep moet gewoon goed opletten en dan lukt het wel, denk je. Maar als er, terwijl je onoplettend naar de grond loopt te kijken, opeens een rotje naast je voet klappt dan spring je opeens een stuk naar voren en neem je meteen een, twee, drie 'mijnen' mee. (zo ging dat bij mij in ieder geval, gniffel.)

Na het mijnenveld kwam dus die Duitse militair. Gewapend met een zaklamp, zachtjes fluitend, liep er inderdaad iemand een vaste route heen en weer. Al tijgerend en van boom naar boom rennend kwamen

we er langs. Werd je wel gezien, dan kreeg je strafpunten. Was je echter langs die Duitser dan werden je de stuipen op het lijf gejaagd door twee duistere figuren met een brullende kettingzaag die vanuit de kant de opgeluchte verzetstrijders besprongen en luid schreeuwend achtervolgde.

Het echte spektakel was inmiddels voorbij, maar de survival nog lang niet. Daar kwamen we namelijk bij een sloot aan. Je kon kiezen: over de plank lopen, of met dubbel aantal punten per polsstok vliegend de overkant zien te bereiken. Nou, 'iedereen' wilde wel met de polsstok natuurlijk. Bij de eerste paar ging het

Hèmert, dus we moesten maar weer eens door. We waren nog geen 5 minuten aan het lopen en het begon te storten van de regen. Een beetje wind erbij en je weet weer even goed dat je dit voor je lol aan het doen bent. De volgende sloot die we over moesten was per vlot. Twee man per keer, in de plenzende regen, dat ging maar net goed allemaal. Inmiddels waren we al ergens tussen Delwijnen en Kerkwijk aanbeland.

Na nog een sloot kwamen we bij het volgende vuur aan het einde van de Boosterensesteeg. Hier waren twee spellen: touwtrekken en buks

goed, maar toen moest er toch echt iemand aan de risico's gaan geloven. Een flinke plons, grote gil en hopsaah! Lekker zo'n nat pak. Het vror dan wel niet, maar koud zullen ze het zeker gehad hebben. Bij de volgende kandidaat brak namelijk de stok door midden en toen hadden we nat pak nummer twee.

Na een paar hekken en weilanden over te zijn gebanjerd was het tijd voor een pauze met drinken, koek en een heerlijk warm vuur. Maar we waren nog niet terug in

schieten. Dat laatste is altijd leuk, maar met die zijwind was het moeilijk te zeggen of degene die raak had geschoten nu zo goed kon richten, of dat hij/zij gewoon geluk had.

De meesten hadden inmiddels behoefte aan de traditionele, en zeergewaardeerde friet met frikadel en aangezien dit de laatste spellen waren, gingen we de kortste weg naar huis. En dat was dus via de Lenshoek oversteken naar De Plantentunnel en over de Nijverheidstraat terug naar OT. De friet en frikadellen hebben goed gesmaakt, de winnaars werden bekend gemaakt, het geld werd overhandigd en het wachten is inmiddels weer op wat we volgend jaar gaan meemaken.

Namens alle jeugdverenigingen van HHK Nederhemert,

Jelle van der Toorn
Penningmeester JV 'Ken Hem in al uw wegen'

Herinneringen van Willy Kuipers

Willy Kuipers – Slegh is een echte geboren en getogen Hèmertse. Ze woont dan wel sinds een aantal jaren in Wijk en Aalburg, maar ze blijft nog steeds graag op de hoogte van het reilen en zeilen in Nederhemert. Ze heeft boeken en mappen met verhalen en knipsels van gebeurtenissen uit Nederhemert en ook in haar hoofd zit een uitgebreid archief van het heden en verleden. Toen ze door de dorpskrant werd gevraagd om wat te vertellen over het vroegere Hèmert, heeft ze nagedacht waar dat verhaal dan over zou moeten gaan. Uiteindelijk besloot ze dat het leuk zou zijn om te vertellen over de ondernemers in Hèmert. ‘Nederhemert heeft best veel ondernemers en toen ik daar over nadacht, bedacht ik dat het eigenlijk nooit anders is geweest. Ik heb eens de namen opgeschreven van ondernemers in de afgelopen 70 jaar en dan blijkt dat ik al 50 namen heb en nog niet eens halverwege Hèmert ben.’

Zo gezegd, zo gedaan. Willy neemt ons in gedachten mee op een wandeling door Nederhemert. Eerst beginnen we bij de Nederhemertse Kade, de Ka in de dorpsmond.

De ka liep vroeger anders. Het begin van de Nijverheidsstraat was vroeger ook de Ka. ‘Laten we beginnen bij het huis waar nu Daan en Grietje Smits wonen. Daar woonde vroeger Teunis Biesheuvel. Hij had aan huis van alles te koop: borden, kopjes, wc-papier. Kortom kleine huishoudelijke artikelen. Hij had ook een bakfiets en daar ging hij mee langs de huizen. Mijn zus Truus was toen klein. Als hij de dijk op moest, hielp ze hem de kar mee de dijk op te duwen. Als beloning kreeg ze dan een snoepje.’

Naast Teunis Biesheuvel woonde Pietje Hobo. Daar hadden ze een zelfde soort winkeltje aan huis als bij Teunis. Ze hadden ook een oliehandel. Met een oliebus kon je dan 10 liter olie bij hen aan huis kopen. Daar gingen ze niet mee langs de deur. Wèl hadden ze net als Teunis Biesheuvel een kar vol met kleinigheidjes om te verkopen, waarmee ze bij de mensen langs de deur gingen. ‘Twee dezelfde winkeltjes die ook nog eens naast elkaar bestonden. Dat is wel bijzonder. Misschien dat ze ieder hun eigen vaste klanten hadden, maar dat weet ik niet.’

Een eindje verderop aan de andere kant van de straat, waar nu Lia van Aalst woont, zat Slagerij Van Aalst. Via de winkeldeur kwam je meteen recht de slagerij in. Het was daar altijd koud en helder. Tegenover stond een hokje en daar werd het spek in gerookt.

Weer wat verderop aan dezelfde kant van de weg zaten Lies en Mijntje Wolfers, de vader en moeder van Betje Wolfers die ook in de dorpskrant schrijft. Mijntje Wolfers had een beroep dat nu bijna uitgestorven is: mutsen plooiën. Mutsen plooiën was een secuur werk. Aan de voorkant van de muts was een randje met allemaal golfjes. Om die golfjes te kunnen maken, moest een muts helemaal uit elkaar gehaald en heel stijf gestreken worden om zo de plooiën erin te krijgen. Ze gebruikte ook een plankje – een soort raamwerk – waar gaatjes in zaten. Daar lag dan een ijzertje in en daar werd het betreffende stukje stof dan weer op gelegd. Het ene ijzertje werd goed naar beneden gedrukt en het volgende werd weer omhoog gehaald, zodat er golfjes ontstonden. De plooiën achterin de muts werden er ook ingelegd en als dat klaar was, werd de muts weer helemaal met de hand in elkaar gezet.

Schuin tegenover, waar nu Aart van Ooijen woont, was vroeger een café. Als de boeren van het veld kwamen, namen ze daar een borreltje voordat ze naar huis gingen.

Naast Lies en Mijntje Wolfers, zat Peter Keijnemans met zijn eierhandel. Hij is begonnen op de fiets. Met een mand voorop de fiets ging hij eieren halen om die dan weer aan particulieren door te verkopen.

Schuin tegenover woonde Dirk de Prik. 'Of hij z'n naam nou te danken heeft aan het feit dat hij bij de dokter werkte, weet ik niet. Dirk haalde vroeger de medicijnflesjes op en bracht ze weer rond. Om 10 uur moest je zorgen dat het bij Dirk was. Dan ging hij ze 's middags met een mandje voorop de fiets ophalen en bracht hij het rond bij de mensen thuis. Elke dinsdag, donderdag en zaterdag kwam dokter Simon Plas met de fiets vanuit Ammerzoden naar Nederhemert om z'n patiënten te bezoeken. Hij deed ook bevallingen en hij trok zelfs tanden bij de mensen aan huis. En had je hem 's nachts nodig dan moest Dirk de dokter met kar en paard halen als het slecht weer was. Toentertijd was er nog geen plaatsvervanger, dus was dokter Plas 7 dagen per week, 24 uur bereikbaar.

Nu hebben we de kade gehad en gaan we de hoek om de Molenstraat in. Op de hoek waar nu Van de Werken zit, zat vroeger banketbakkerij Doruiter. Ze bakten brood en enkele soorten koekjes. Later (na de Tweede Wereldoorlog) is er een koekjesfabriek bijgezet dat los van het huis stond en nu bij het perceel van Els en Gerrit Bouman behoort. De winkel was achterom. Bij de ingang hadden ze een ouderwets belletje boven de deur, dat rinkelde als je binnenkwam. Alles werd nog in zakjes afgewogen en los verpakt. Er stond ook een vat met stroop naast de toonbank. Daar werd de stroop van

uitgemeten. De koekjes gingen in een puntzakje. Later is het oude huis afgebroken en hebben ze het huidige huis geplaatst. Het linker gedeelte was een bakkerij. Het rechtse gedeelte was de winkel. In het achterste gedeelte woonden ze.

In het huis waar we nu naartoe gaan, en waar nu Corry Vos en Maris en Sijke Vos wonen, woonden vroeger ook twee gezinnen: Rechts woonde Pierre van Aalst en links woonde Piet Smits. Pierre van Aalst was schilder. Z'n jongens zijn later ook allemaal schilder geworden. Piet Smits was rijinstructeur en hij fokte honden: boxers.

Tegenover stond het huis van Adriaan van Wijk. 'Daar heeft de winkel gestaan in de tijd dan mijn vader en moeder verkering kregen. Zij zijn in 1936 getrouwd. Het was een winkel waar ze nog zo'n ouderwetse koffiemolen hadden. Mijn vader moest daar elke keer koffie halen en dan kwam hij mijn moeder tegen. En zo ontstond de verkering. Later is het huis afgebrand.

Daarnaast stond het huis van Gerrit en Rennie van Diggelen. Gerrit van Diggelen schilderde en naast de verkoop van verf is Rennie een winkeltje begonnen in huishoudelijke artikelen en snuisterijtjes. Ook had je daar het postkantoor. Rennie heeft de winkel 30 jaar gerund voordat ze stopte en met Gerrit naar Delwijnen verhuisde.

In het huis waar nu Gerrit en Artje van Wijk wonen, woonde eerst Gerrits vader Leen van Wijk. Leen was knecht bij de bakkerij Doruiter, maar is daarnaast ook als taxichauffeur begonnen. Toen de bakkerij gesloten werd, heeft hij z'n taxibedrijf uitgebreid en is er een tankstation bijgekomen. Later is zoon Gerrit met de autoshop begonnen. Het taxibedrijf en de autowasserij zijn

inmiddels gestopt. In plaats daarvan is Artje van Wijk haar kledingzaak begonnen.

Op de hoek van de Molenstraat – Tuinstraat, had Van den Oever vroeger een meubelwinkel.

In Gameren en Hedel hadden ze ook al een meubelwinkel. Later zijn ze een gecombineerde meubel- en textielwinkel begonnen. Tot twee keer toe hebben inbrekers de hele winkel leeggehaald. 'Bij één inbraak had Johan Bouman die tegenover woonde, de inbraak gehoord en de politie gebeld. Wij werden ook wakker. Maar voor de politie er was, waren ze al weg. We hebben een vrachtwagen weg zien rijden, maar de daders zijn nooit gevonden.' Later is Van den Oever gestopt in Nederhemert en zijn ze verder gegaan in Gameren, waar de winkel uiteindelijk helemaal overgegaan is op de meubels.

Op de hoek van de Molenstraat – Ormelingsstraat krijg je onze eigen Meubelberg. De Meubelberg is in 1979 gestart. We zijn eerst begonnen met de verkoop van de inruilmeubels die van Van den Oever terugkwamen. Later werden de nodige diploma's en papieren gehaald en zijn we van lieverlee voor onszelf begonnen en overgegaan op de verkoop van nieuwe meubels, vitrage, vloerbedekking, keukens, badkamers, kortom de verkoop van een complete woninginrichting.

Naast de Meubelberg, waar nu Elias Vos woont, woonde vroeger Jan Vos. Bij Jan Vos hadden ze gaskruiken en olie voor de kachels en oliestellen. Jan Vos ging met een handkar vol met olie het dorp rond. Aan huis kwam hij dan de bussen vullen. Zijn broer Janus Vos verkocht vanuit huis de gaskruiken die bij de mensen thuis voor het gasstel gebruikt werden.

Marinus Vos die in het huis ernaast woonde was veehandelaar.

Tegenover woonde schoenmaker Van der Stelt. Daar werden alle te repareren schoenen gebracht. Eerst had hij ook een schoenenwinkel, maar daar is hij later mee gestopt. Tot het laatst is hij schoenen blijven repareren.

Dan krijg je de nog steeds bestaande Slagerij Oomen. Kees Oomen, de opa van de huidige slager, zat eerst achter in het paadje van Van den Oever verderop in de Molenstraat. Toen Jan, zijn zoon, trouwde is die volgens mij naar de huidige locatie verhuisd en heeft daar de slagerij voortgezet.

Tegenover woonde Gerrit van de Vliet. Hij had z'n eigen boerderij. Zijn vrouw Mientje hield zich bezig met de verkoop van meel voor de koeien.

Daar tegenover zat Kees van Driel. Kees had een dorsmachine. Met deze machine ging hij de boeren die geoogst hadden langs, om daar op het erf het geoogste koren en gerst te dorsen.

Ernaast woonde Teunis van Genderen. Teunis was kolenboer. Bij hem kon je kolen bestellen en dan ging hij de mensen langs om de bestelde kolen in zakken thuis af te leveren. Hij had verschillende soorten kolen, zoals turfsloffen, antraciet en eierkolen. 'Turf gebruikte je voor de kachel om die aan te maken. Eerst deed je

er olie op en dan een paar houtjes. Als het goed brandde, konden de eierkolen erop. Op school, waar ik als onderwijzeres werkte, hadden we ook zo'n kachel. Soms, als er te veel eierkolen op het vuur gegooid werden, ging het vuur uit door gebrek aan zuurstof. Kon je weer helemaal opnieuw beginnen. Later zijn we op school overgegaan op oliekachels.'

Tegenover Teunis van Genderen zat, en zit nog steeds Bouwbedrijf Hobo. Dat bedrijf bestaat al meer dan 135 jaar en is van generatie op generatie uitgegroeid tot een bedrijf dat o.a. huizen, gebouwen, kassen en scherminstallaties voor kassen ontwerpt en opbouwt.

Naast de Hobo woonde Jilis Oomen. Hij is begonnen met een eierhandel. Hij haalde met een fiets bij de boeren de eieren op en die ging hij dan zelf weer uitventen. Later heeft zijn zoon Jan de handel uitgebreid met aardappelen, groenten en fruit. Inmiddels is de groente- en fruithandel Oomen uitgegroeid tot een waar familiebedrijf.

'Dan zijn we ongeveer bij het kruispunt Molenstraat – Nieuwstraat beland en dat lijkt me een mooi punt om even een adempauze in te lassen. Kun je nagaan. We zijn nog niet eens halverwege het dorp en we hebben al zoveel ondernemers voorbij zien komen! In het volgende nummer hoop ik nog meer over de ondernemers in ons dorpje te vertellen.'

Stichting Welzijn Bommelerwaard

Beste inwoners van Nederhemert,

Nieuws over Welzijn Bommelerwaard

Welzijn Bommelerwaard is een kleine welzijnsinstelling met 5 medewerkers in de Bommelerwaard.

Wij zijn actief op het gebied van ouderenwerk, mantelzorg, vrijwilligerswerk en maatschappelijke stage. Wij ontvangen financiële ondersteuning van de gemeente Zaltbommel en Maasdriel. De stichting is al meer dan 25 jaar werkzaam voor beide gemeenten, we zijn begonnen met ouderenwerk en afgelopen 5 jaar uitgebreid met mantelzorg, vrijwilligerswerk en maatschappelijke stage. Onze werkzaamheden bestaan uit het informeren, informeren, adviseren en ondersteunen van mensen en groepen in de Bommelerwaardse samenleving die vragen hebben op het gebied van wonen, welzijn en zorg.

Door alle komende veranderingen in de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ), waardoor er diverse taken met veel minder geld worden overgeheveld naar de gemeente, zullen er meer zaken op de schouders van de burgers komen te liggen. Hoe het er precies uit komt te zien is nog onduidelijk. Duidelijk is al wel dat lichtdementerenden, mensen met een licht verstandelijke of lichamelijke beperking en mensen met een licht psychiatrische aandoening moeilijker aan professionele begeleiding kunnen komen en geen indicatie meer krijgen voor opname in een tehuis.

Welzijn Bommelerwaard wil graag meedenken en -werken om de kracht van (kwetsbare) inwoners in de kernen te versterken en mogelijk met hen en andere burgers voorzieningen te treffen die nodig zijn om zo lang mogelijk zelfstandig te kunnen (blijven) wonen.

U mag ons bij vragen of ideeën altijd bellen of mailen. Onderstaand treft u onze adresgegevens aan.

Met vriendelijke groet,

Jacomien de Bruin, coördinator/ouderenadviseur

Stichting Welzijn Bommelerwaard

Bernhardstraat 4

5331 TA Kerkdriel

Tel. 0418-634231

Openingstijden: maandag t/m vrijdag van 9-11.30 uur.

e.mail: jdebruin@welzijnbommelerwaard.nl

www.welzijnbommelerwaard.nl

Jubilaris VVN

Elias van Wijk 25 jaar in het bestuur van VVN.

Elias had zelf een etentje georganiseerd voor het bestuur van Veilig Verkeer Nederland afd. Nederhemert bij Eterij Den DIJK.

Wat Elias niet wist was dat hij die avond in het zonnetje gezet zou worden omdat hij 25 jaar in het bestuur zit, waarvan nu al 7 jaar als voorzitter.

Hij werd verrast met een gedicht en kreeg een waarderingsspel. En voor zijn vrouw Petra was er een boeket bloemen.

Autobedrijf Van Loon

Johan van Loon, de vader van Anton van Loon en opa van de huidige eigenaar Johan, heeft zich in 1924, dus 90 jaar geleden, officieel ingeschreven bij de Kamer van Koophandel.

Hij is begonnen met fietsen verkopen en opknappen. Dit zat van huis uit in zijn bloed. Zijn opa van moeders kant had al een fietsenfabriekje in het pand aan de Maasdijk te Wellseind.

Toen Johan van Loon trouwde met Dien Bodmer uit Nederhemert, zijn ze in het voorouderlijk huis gaan wonen.

Het begon dus met fietsenhandel en opknappen. Dit opknappen was nog een verhaal op zich. In de schuur stond een moffeloven.

Tegen Pasen tot Pinksteren kwamen de mensen met hun fiets naar van Loon. Meestal was deze in de winter aan het roesten gegaan en dan moest de fiets helemaal uit elkaar gehaald worden, de lak afgebrand en daarna de boel schuren en dan de moffeloven in om er weer picobello uit te komen.

De fiets werd weer in elkaar gezet en de klant kon er weer een tijdje tegen met een mooie blinkende fiets.

De overall van Anton hing al klaar als hij uit school kwam, hij kon dan gelijk met zijn vader aan de slag.

Het branden en schuren was het vervelendste werk, als hij daar aan terug denkt weet hij weer precies hoe vervelend het was.

Zijn vader werd verkoper van Gazelle en Batavus fietsen en toen de bromfietsen

hun intrede deden, werden die aan het assortiment toegevoegd. Van bromfietsen werden alle merken verkocht, net wat de klant wilde.

Op dijkniveau had de woning een kamertje, dat de fietsen showroom werd. Voor de oorlog reden er nog niet veel auto's en mensen uit de Bommelerwaard gingen het gebied uit om werk te zoeken aangezien hier niet zo veel werk was. Zo gingen er een aantal mensen werken in Eindhoven aan het vliegveld of bij Philips. Johan van Loon besloot dus een bus te kopen en hiermee personeel te gaan rijden naar vliegveld Eindhoven. Later kwam daar ook nog bij het rijden met mensen naar de Biesbosch om riet te snijden en naar de haven van Rotterdam.

De oorlog kwam er aan en alles veranderde. De bus werd gevorderd om met te werk gestelden te gaan rijden naar vliegveld Gilze Rijen. Aangezien de bus Johan zijn lust en zijn leven was, besloot hij zelf als chauffeur met zijn bus heen en weer te rijden. Dit heeft hij zo lang mogelijk volgehouden, maar het mocht

echter niet baten, de bus was hij kwijt en zelf werd hij afgevoerd naar Duitsland. In Culemborg moest hij overvaren met de pont en vroeg hij aan de Duitsers of hij daar iets kon eten en dat mocht. Deze kans greep hij aan om te vluchten en na veel omzwervingen kwam hij na een aantal dagen weer thuis. Er werd een onderduikruimte gemaakt in de dijk, zodat, als de Duitsers kwamen, hij zich daar kon verstoppen.

Zijn grootste wens was om toch weer een bus te hebben, dan kon hij na de oorlog gelijk weer aan de slag. Er werd een bus gekocht en om deze niet weer kwijt te raken werden de wielen er af gehaald en de accu eruit genomen. Deze zaken werden begraven bij familie aan de Onderweg.

Het duurde niet lang of de Duitsers stonden aan de deur, ze wilden de bus hebben en ze vroegen om de wielen en de accu. Het antwoord was, dat andere soldaten deze reeds meegenomen hadden.

Dit smoesje mocht echter niet baten, een paar dagen later stopte er een wagen vol

Duitsers, die sprongen er uit met velgen, banden en een accu. Dit werd aan de bus gezet en na 1x draaien met de sleutel, startte het voertuig en helaas was hij deze bus ook kwijt.

Vervolgens hebben ze zich een aantal jaren rustig gehouden en na de oorlog eerst weer wat bij elkaar moeten werken, zodat er uiteindelijk in 1947 weer een bus gekocht kon worden. Dit was een Ford.

Anton ging na de lagere school naar de Mulo in Aalst en daarna naar de Technische School. Dit werd in Den Bosch, want daar hadden ze de opleiding tot monteur.

Hij haalde zijn vakbekwaamheid fietsen, brommers en auto's en het benodigde middenstandsdiploma. In zijn vrije tijd was Anton altijd thuis aan de gang en vooral het onderhoud en repareren van de auto's sprak hem aan.

Begin jaren 50 werd de eerste luxe auto gekocht, dit was een zwarte, want die kon ingezet worden bij rouw en trouw. Hiermee werd ook de basis voor het taxibedrijf gelegd.

Er werd toen ook begonnen met uitbreiding van de werkplaats. De oude werkplaats was beschadigd door een brand en door de uitbreidende werkzaamheden en de aanschaf van een tweede luxe auto, dit keer een witte voor de trouw, was het hard nodig om meer ruimte te maken.

Anton moest in militaire dienst, van 04-08-1955 tot april 1957. Hij was tijdens zijn dienstdienst werkzaam als onderhoudsmonteur van het wagenpark, wat hem mooi uitkwam, het was werk wat hij leuk vond en hij leerde er ook nog wat van.

Toen hij in 1957 uit dienst kwam is hij thuis mee gaan werken in de zaak.

Enige jaren later kwam er een benzine en diesel tankstation bij, wat een mooie aanvulling was, maar ook veel werk in weer en wind.

De zaken gingen goed en Anton trouwde met Jenny Robbemondt uit Well en ging een paar huizen verderop wonen. Jenny werkte ook mee in het bedrijf, ze deed hand- en spandiensten, reed taxi en bemande regelmatig het tankstation. Nog wat later bouwden ze samen met Tod Struijk een dubbel woonhuis aan de Klemmit 11. Hier werden hun kinderen geboren, eerst dochter Jeanette en later de tweeling Johan en Anja.

Johan was regelmatig bij zijn opa en vader te vinden in de werkplaats. Ook hij had monteursbloed in zijn aderen.

Anton kreeg de kans om de woning aan Klemmit 7 te kopen, hier achter was ook een grote schuur (voorheen aardappel opslag). Dit heeft hij gedaan.

In 1976, na de dood van zijn vader, is het bedrijf hier naar toe verplaatst en de (groot)ouderlijke woning, waar het allemaal begonnen is, werd verkocht. Het taxi rijden nam grotere vormen aan. Er werd veel gereden voor het VGZ en ook in de buurt was er een grote klantenkring. Jenny, Anton en ook Johan reden vaak taxi, maar de andere werkzaamheden moesten ook doorgaan. Zo gebeurde het, dat er in die tijd wel 18 personen werkzaam waren voor Autobedrijf van Loon.

De administratie voor het VGZ was erg veel werk, hier moesten diverse formulieren voor ingevuld worden.

Het universeel autobedrijf en taxi heeft altijd goed gelopen. Hier kwam echter verandering in na de wet op Europeesche aanbesteding, hierna werd alles anders en kwam een groot deel van het taxi rijden te vervallen.

Johan heeft eerst de opleiding autotechniek aan de LTS en de MTS in Den Bosch gevolgd. Dit was een werk-leertraject van 3 dagen werken 2 dagen school. Daarna heeft hij de Middelbaar Bedrijfstechnicus Opleiding in Eindhoven en Nieuwegein gevolgd. Dit was een werk-leertraject van 4 dagen werken en 1 dag +

2 avonden in de week naar school. Tot op heden worden er door hem jaarlijks cursussen gevolgd om alle vernieuwingen in de autotechniek te kunnen blijven volgen.

Tijdens zijn opleiding heeft hij gewerkt bij Autokroon in Veen en daarna nog 2 jaar bij de Renault in Den Bosch.

Aangezien het thuis steeds drukker werd, is hij in 1989, dus 25 jaar geleden, thuis begonnen met werken.

Er werden nog fietsen verkocht, maar toen Johan in 1999 het bedrijf heeft overgenomen van zijn vader, heeft hij dit overgedaan aan zijn neef Jan van Loon in Well.

Hij heeft zijn vakbekwaamheid, middenstands- en patroonpapieren om een gedegen bedrijf te kunnen voeren. Ook hebben Johan en Anton in 1985 hun papieren tot het keuren van auto's behaald.

Met de tijd groeiden de werkzaamheden dusdanig, dat het pand aan de Klemmit 7 te klein werd en aangezien hier geen uitbreiding mogelijk was, moest er uitgekeken worden naar iets anders.

De Ambachtshof in Nederhemert kwam tot ontwikkeling en daar heeft Johan een mooi stuk kunnen verwerven, waar hij een nieuw bedrijf heeft kunnen realiseren.

In juli 2012 zijn ze over gehuisd en in september 2012 was de officiële opening. Na 90 jaar staat er een prachtig modern bedrijf, dat zeker met de tijd mee is gegaan, maar waar nog de ouderwetse klantvriendelijkheid, kwaliteit en service hoog in het vaandel staan.

Getrouwd!

Ernst en Annet

11-12-'13

Oudejaarsdag op 't Slot

Feest tijdens Oudjaar in 't Slot te Gameren

Op dinsdagmorgen 31 december, de laatste dag van het jaar 2013, was er feest onder de bewoners van 't Slot. Het is een drukte van belang als ik binnenkom in de grote zaal van het Zorgcentrum en net nog een plaatsje kan bemachtigen aan de zijkant bij het raam waarvan ik goed foto's kan maken en kan zien wat er allemaal gebeurt. De bewoners die koffie kwamen drinken in de grote zaal kregen gratis olieballen aangeboden door de directie van 't Slot.

De olieballen worden gebakken door Cornelis Jan en Willy Kreling uit Nederhemert. Volgens het echtpaar is dit al zeker voor de 7^e keer dat ze op oudjaar olieballen komen bakken en ze doen dat met veel plezier. Het deeg komt uit Kesteren en wordt aangeboden vanuit 't Slot aan de bewoners. Cornelis Jan is de "bakker", dat zie je gelijk als je binnen komt. Met een zwaai haalt hij de olieballen uit de pan en doet die in een ronde pan met in de bodem gaatjes waar het vet uit kan lekken in een andere pan die er onder zit. Cornelis Jan houdt alles goed in de gaten want de olieballen moeten perfect zijn.

Willy regelt de verdeling van de olieballen met de dames die rondgaan in de zaal en helpt hier en daar haar man mee en helpt ook met rondbrengen van de olieballen. Want ook op de kamers krijgen de bewoners olieballen, wat een feest!

Cornelis Jan en Willy krijgen al enkele jaren hulp van hun kleindochter Willianne (12 jaar). Willianne vertelt dat ze dat werk graag doet Opa en Oma helpen in 't Slot. Ze helpt ook mee om bewoners te halen van de kamer en in de grote zaal te brengen. Maar er zijn nog meer vrijwilligers bezig uit Nederhemert in 't Slot deze Oudejaarsdag. Josien Kroon schenkt koffie in voor de bewoners. Dat doet ze al een tijdje op dinsdagmorgen om de veertien dagen en ze helpt daarbij de bewoners die genieten van de olieballen en de koffie. Josien doet haar werk met plezier, dat zie je. Vrijwilligerswerk moet ook met plezier gedaan worden.

Ook aanwezig is Rina van Aalst van de Nederhemertsekade. Die is al vele jaren vrijwilligster in 't Slot.

En alle bewoners kennen Rina want ze maakt met iedereen een praatje en staat voor iedereen klaar. Elke dinsdagmorgen staat Rina vis te verkopen aan de bewoners die ze af kunnen halen in het

restaurant. Nu deelt ze gratis heerlijke oliebolletjes uit in de zaal en de bewoners leven op als Rina met de oliebolletjes langs komt.

Directeur van 't Slot Chris Innemee komt ook kijken en natuurlijk proeven en vindt het fantastisch wat ook deze en andere vrijwilligers altijd doen voor de bewoners. Er hangt een fijne sfeer en het was gezellig. Cornelis Jan bakt maar door want iedereen moet voorzien worden van oliebolletjes. Ook tijdens verkopen en open dagen elk jaar ten bate van 't Slot bakt Cornelis Jan met andere vrijwilligers buiten bij de achteringang van 't Slot in een tent oliebolletjes. Maar dan met duizenden tegelijk om een bijdrage te leveren voor het Zorgcentrum. De dames blijven maar rondgaan met uitdelen van oliebolletjes. Ook ons redactielid die foto's komt maken en een artikel zal schrijven wordt niet vergeten.

Dan is er rumoer in de zaal want Rina betreedt de kathedraal en gaat voorlezen uit een boek.

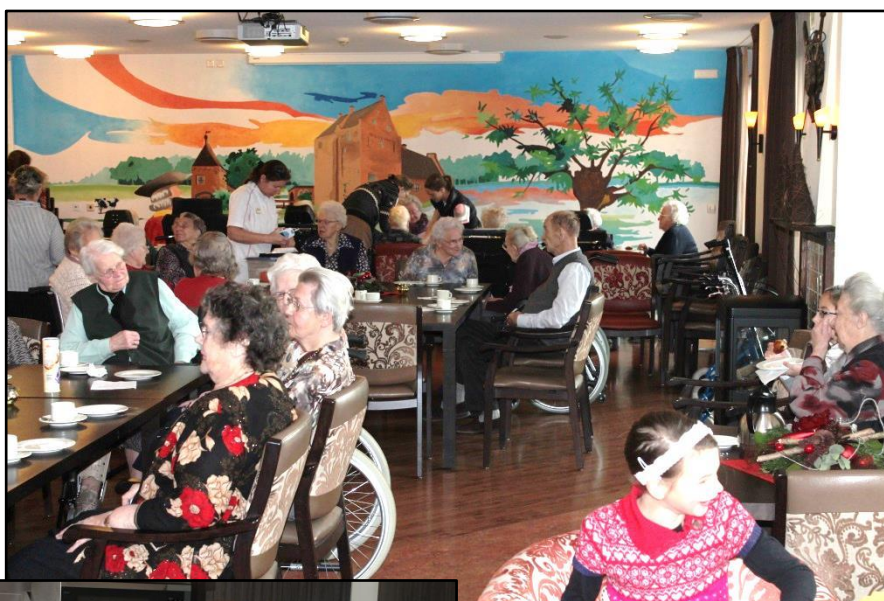
En als Rina gaat voorlezen dan wordt het muisstil, je kunt een oliebol horen vallen! Elke dinsdagmorgen komt Rina voorlezen en dan is het druk in de grote zaal want iedereen hangt aan de lippen van Rina. Die kan zo mooi een verhaal voorlezen of vertellen, je beleeft het bijna echt, je kunt er helemaal in wegdromen.

Tijd voor ons redactielid om op te stappen want het hele prachtige verhaal aanhoren van Rina zou best mooi zijn maar andere afspraken voor de dorpskrant wachten en daarom neem ik met een zwaai afscheid van de bewoners, de vrijwilligers en de anderen.

Mooi om zoiets op de laatste dag van het jaar mee te maken. Gelukkig gebeurt dat nog en daar mogen wij dankbaar voor zijn.

Thom Ummels over D66

Thom Ummels: "Ga stemmen op woensdag 19 maart!"

Woensdag 19 maart is het zover! Dan mogen alle kiesgerechtigde inwoners van onze gemeente naar de stembus. De kiezers kunnen hun stem uitbrengen op de partij en de kandidaat die ze voor een periode van vier jaar in de gemeenteraad willen hebben. Voor de kiezers in Nederhemert is het stembureau gevestigd in dorpshuis de Gaarde. Stemmen kan tussen 7.30 en 21.00 uur.

Ik roep u op om in elk geval te gaan stemmen. Er wordt veel gemopperd op de politiek en op politici. En er wordt geroepen, dat stemmen toch niets uitmaakt. Maar er zijn tal van landen in de wereld, waar ze graag ons democratisch systeem zouden willen overnemen. Waar ze ook graag hun stem in alle vrijheid zouden willen uitbrengen. Zonder dwang of controle van overheidswege. Stemrecht is niet alleen een democratisch recht, maar ook een democratische plicht. Bovendien hebben mensen die niet stemmen helemaal geen invloed op wat er de komende jaren op bestuurlijk niveau in de gemeente gebeurt.

Nieuwe gemeenteraad

Op 27 maart worden de 21 gekozen raadsleden geïnstalleerd. Ook lopen er dan onderhandelingen tussen de politieke partijen over de samenstelling van het college van burgemeester en wethouders, het dagelijks bestuur. Partijen die elkaar vinden, vormen een coalitie en dragen wethouders voor ter benoeming door de gemeenteraad.

Belangrijke punten D66

Op de valreep noem ik nog een paar punten op die mijn partij D66 belangrijk vindt. Deze punten heb ik als lijsttrekker sterk uitgedragen tijdens de intensieve verkiezingscampagne van de laatste weken.

- Stad én dorp
De kracht van de gemeente Zaltbommel is gebaseerd op een sterk hart: het stadje Zaltbommel. En op vitale dorpen: de levensaders. D66 is om die reden een partij voor stad én dorp. Als voorman van D66 heb ik uiteraard een bijzonder oog voor mijn eigen woondorp Nederhemert. Een dorp dat er zijn mag!
- Hou het mooi en schoon
Er is in ons gebied de afgelopen decennia veel open ruimte verdwenen, o.a. door kassenbouw. Wat er nu nog over is, wil D66 koesteren en beschermen. Dit geldt ook voor het groen in de dorpen. Groen maakt de omgeving aantrekkelijker en gezonder. Ook verdient onze omgeving een betere verzorging. Het zwerfvuil in onze uiterwaarden en bijvoorbeeld langs de Maasdijk neemt nog steeds toe.
- Veiliger verkeer op dijken en in woonwijken
Er is nog steeds veel overlast door te snel rijdende auto's en door teveel en te zwaar vrachtverkeer, vooral op de Maasdijk. Daardoor ontstaan er onveilige situaties en ook verkeersslachtoffers. Het

woongenot en ook het plezier van wandelaars en fietsers worden hierdoor nogal eens vergald. En schoolkinderen lopen gevaar. Verder is onderhoud aan de dijk zeer hard nodig! Voor mensen met een scootmobiel en wandelaars wordt de dijk steeds moeilijker begaanbaar.

- Belangrijke rol dorps- en wijkraden
De nog kort geleden opgerichte dorpsraden hebben een belangrijke rol in het z.g. wijk- en dorpsgerichte werken van de gemeente. Zij vormen de schakel tussen het dorp, de dorpsbewoners en de gemeentelijke organisatie. Die rol wordt in de toekomst alleen maar belangrijker. Zeker als de gemeente groter wordt. En dat gaat in de toekomst zeker gebeuren. Dit geldt zeker ook voor de dorpsraad van Nederhemert. Deze staat overigens goed bekend door zijn actieve en communicatieve aanpak. D66 steunt deze ontwikkeling dan ook volop.
- Meer aandacht voor recreatie en toerisme
We hebben een mooi en aantrekkelijk gebied. Het toeristisch bezoek aan onze regio is echter nog redelijk beperkt. Dat is jammer, want meer toerisme brengt ook meer geld in het laatje. Van horeca en winkeliers, maar ook van de gemeente via de toeristenbelasting. Dus zet D66 actief in op de bevordering van recreatie en toerisme. Niet grootschalig met pretparkachtige zaken, maar bv door de aanleg van klompenpaden, leuke arrangementen en gerichte promotie.

- Maatwerk in de zorg
Tot slot een nieuwe taak voor de gemeente per 1 januari 2015. Dan worden taken op het gebied van langdurige zorg en jeugdzorg overgedragen van het rijk en de provincie naar de gemeente. D66 vindt het noodzakelijk dat de zorg dichtbij de mensen gebeurt, dat er minder bureaucratie en administratieve rompslomp komen. Kortom, dat er maatwerk wordt verricht!

Meer weten?

Als u meer wilt weten van D66:

www.zaltbommel.d66.nl

U kunt mij als volgt bereiken:

thom@d66zaltbommel.nl

Twitter: @ThomD66

[Tel:0418-551453](tel:0418-551453)

En....

Niet vergeten te stemmen! Als u mijn naam zoekt: nummer 1 van lijst 7-D66.

THOM UMMELS- Lijsttrekker D66

45 jaar getrouwd!

Julius en Marrigje: vijfenveertig jaar getrouwd!

Julius (72) en Marrigje (69) Vos uit de Molenstraat waren op donderdag 12 december 2013 45 jaar getrouwd. Namens de Dorpsraad werd een bloemetje aangeboden en het echtpaar ging op de foto voor de Dorpskrant.

“Het was die dag mooi weer, er lag nog wat sneeuw en in de avond zeer dichte mist. De Molenstaat lag open want er werd riolering aangelegd” vertelde Marrigje.

Julius heeft 20 jaar bij Bouwbedrijf Hobo gewerkt en daarna 20 jaar als taxichauffeur bij Leen van Wijk. Daarna weer een tijdje terug bij Hobo als “boodschappenjongen”. Julius heeft als hobby pony's en dat vindt hij heel leuk.

Marrigje heeft in de winkel van de toenmalige bakkerij Doruiter gewerkt en ging samen met Leen van Wijk brood brengen bij klanten in Nederhemert.

Ook heeft Marrigje jaren lang in het oude Protestants Ziekenhuis in Den Bosch gewerkt in de eetzaal, waar ze de tafels klaar maakte als de directie en de verpleegsters kwamen eten.

Tijdens begrafenissen in Nederhemert helpt Marrigje mee om koffie en thee te schenken. Ze doet dit al 44 jaar voor begrafenisondernemer Aart Hobo en eerst ook voor begrafenisondernemer De Kloe uit Gameren. Het echtpaar heeft 2 kinderen en 5 kleinkinderen. Het jubileum is in huiselijk kring herdacht.

40 jaar getrouwd!

40 JAAR GETROUWD: Bert en Nel van Aalst

Bert (63) en Nel (58) van Aalst uit de Hofstraat waren op 28 december vorig jaar 40 jaar getrouwd. In huiselijke kring is hier bij stil gestaan omdat de vader en moeder van Nel kort geleden zijn overleden. Ons redactielid ging namens Dorpskrant Nederhemert op bezoek bij het echtpaar en bood namens Dorpsraad Nederhemert een bloemetje aan. Het echtpaar heeft 2 kinderen en 3 kleinkinderen. Bert zijn hobby is altijd voetbal geweest. Hij was 27 jaar bestuurslid van WSV uit Well waar hij ook jaren lang wedstrijdsecretaris was. Ook in de kantine van WSV vrijwilligerswerk gedaan. Ook zijn vrouw Nel hielp daarbij mee want dat was de hobby van haar, helpen in de kantine van WSV. Ruim 22 jaar ging Bert naar Rotterdam, want bij Feijenoord had hij een seizoenskaart. Vroeger was zijn hobby autocross. Bert heeft een eigen behang- en schildersbedrijf met 7 mensen in dienst. Doen veel in behang- en wandbekleding want het behangen van vroeger is er bijna niet meer.

40 jaar getrouwd!

40 JAAR GETROUWD: Gijs en Gerda van de Werken

Op 20 december 2013 mochten Gerda en Gijs de dag herdenken dat zij 40 jaar getrouwd waren. Zij hebben altijd een gemengd boerderijtje gehad met melkkoeien en groenten voor de veiling Zaltbommel. In 2001 zijn zij met de groenten gestopt en overgegaan op bloemen. In 2010 zijn zij met de melkkoeien geëindigd, zodat zij nu nog alleen nog wat bloemen telen voor bloemenveiling Aalsmeer. Zij telen nog wel aardappelen deze verkopen zij aan huis. Gerda is in Andel geboren. Haar ouders hadden een bakkerij. Sinds 1998 heeft zij een hobbywinkel vanwaar zij haar materialen verkoopt. Veel via internet naar verschillende Europese landen. Zij hebben samen 2 kinderen mogen krijgen, waarvan de oudste getrouwd is.

D'n Ottehof

D'n Ottehof

Dit boerderijtje is in 1770 gebouwd. Er hebben volgens het archief ong. 9 geslachten ingewoond. In de winter van 1861 heeft het in het water gestaan. De laatste bewoners voor onze ouders was Augustinus Schilders met zijn gezin. Augustinus is in 1945 overleden. Op deze persoon hoop ik DV de volgende Dorpskrant terug te komen.

In Januari 1946 hebben mijn ouders het gehuurd en zijn er met hun 3 dochters ingetrokken. 9 maanden later ben ik geboren en daarna nog 2 meisjes. Mijn

ouders hadden 6 kinderen, maar 1 is er niet thuis opgegroeid. Toen ik geboren werd vond mijn oma dat mijn moeder het te druk had en heeft toen mijn 1,5 jaar oude zusje meegenomen en nooit meer teruggebracht. Dat gebeurde vroeger wel meer. Ik heb nog een oude vrouw gekend die door haar ouders uitgeleend werd aan een oom en tante die zelf geen kinderen hadden. Dat kunnen wij ons nu niet meer voorstellen, maar wij als broer en zusters vonden dat heel gewoon, want wij wisten niet beter.

Mijn vader had een broer die timmerman was, mijn opa wilde ook dat mijn vader dat werd, maar die had daar helemaal geen zin in. Maar ja, hij moest het toch maar eens proberen. Dus naar zijn oom D Hobo en die kon hem gebruiken. De eerste drie dagen heeft hij niet anders gedaan dan kromme spijkers recht slaan. Hij had geen vingers meer over. Hij heeft ook nog 1 jaar bij het kasteel gewerkt, maar dat beviel hem niet, want hij hield niet van dat knikken en buigen. Nou ja, niet iedereen is even lenig.

Met 1 werkneemster die er al langer werkte, kon hij ook niet zo goed door één deur. Maar dat ging later wel beter. Dat was niet omdat zij afgevallen waren, maar de verhouding was toen gelukkig beter geworden.

Toen in 1934 de Coöperatie De Onderneming gebouwd was is hij daar gaan werken. Deze Coöperatie is later gefuseerd met die van Geldermalsen en werd vanaf die tijd Betuco genoemd. De ouderen onder ons zullen zich nog wel herinneren dat vroeger dit bedrijf in de volksmond van ons dorp verschillende namen had nl. Den Boerenbond, Den Bond en Het Gebouw. Hier heeft hij gewerkt tot hij dit boerderijtje kon huren en is toen zelfstandige geworden.

Nu wil ik u even meenemen hoe de naam D`n Ottehof is ontstaan. De naam van mijn oma was Ottelien Alida. Iedereen noemde haar Ot. Daardoor kregen haar kinderen de bijnaam van Otte. Het is in ons dorp altijd een bijzondere gewoonte geweest als men het had over het bezit van een ander: er werd nooit gezegd dat is van Jan, Gerrit of Kees maar dat is van Janne, Gerrede of Keesse. Daarom werden die kinderen niet van Ot genoemd maar van Otte. Omdat veel mensen dachten dat 'van Otte' een scheldnaam was hebben wij het boerderijtje die naam gegeven zodat iedereen kan zien dat het een gewone

bijnaam is. Ik heb het een keer meegemaakt dat een vakantiehulp op een bedrijf een rekening moest schrijven en zij aan mij vroeg: 'Otte' schrijf je dat met één t of twee t's? In 1952 hebben onze ouders dit huis gekocht voor het kapitale bedrag van f 6250.- Het was maar een klein perceeltje want de sloot liep vlak achter het huis langs en het stuk grond daar wij later ons huis op gebouwd hebben hoorde er toen ook nog niet bij. Dat hebben onze ouders er in 1956 bijgekocht van Mevr. Brouwers – v.d.Kolk dochter van A.v.d.Kolk. Vroeger liepen de zijanten van het dak recht door, maar later is er op het voorste gedeelte 1 meter op gemetseld, zodat op dat gedeelte het dak er dwars is op gebouwd en er op de voorzolder meer ruimte was. De andere perceeltjes land die achter en naast ons liggen zijn ooit aangekocht van Joh.v. Ooijen, Van Dulst, J.Verhey, A.v. Ooijen en van Gellicum.

In 1973 hebben wij naast het boerderijtje een nieuw huis gebouwd, op 20 december getrouwd en op 31 december alles van onze ouders gekocht. Vanaf 1990 tot 2009 hebben wij het boerderijtje voor vakantie en tijdelijke bewoning verhuurd gehad. Nu woont er onze dochter Annet met haar man Jan in. Enkele jaren geleden hebben wij er nieuw dak op laten leggen zodat zij met een gerust hart eronder kunnen wonen

Gijs v d Werken

Herinneringen aan mijn schooltijd

Mijn schooltijd.

In mijn geval duurde die tot mijn zestigste, maar daar zal ik u verder niet mee vermoeien.

Het gaat hier over mijn jaren in Hèmert.

De eerste school die ik bezocht was de kleuterschool. Die was gehuisvest in de naaischool, onderaan bij het veer. Er was één klas. Het was een particuliere school. Mij is altijd verteld dat Mevrouw Rooseboom, freule van Wassenaar, de school financierde.

Ik weet echt niet of de ouders een bijdrage moesten betalen. De leidster was juffrouw Schulz. We spraken het uit als sjoels. Zij kwam uit Bussum. Geen idee hoe oud ze was want als 4-5 jarige heb je daar geen kijk op. Iedere volwassene was oud in jouw ogen.

Van wat er op school gebeurde kan ik me niet zoveel herinneren. We kenden er vlechtmatjes.

Wat me nog wel bijstaat is dat we rond half 10 ons brood opaten. We namen dat mee van huis maar het bijzondere was dat er dan voor ons gedekt werd. Een bord en bestek. Dat laatste waren we bij het ontbijt niet gewend. Een hoogtepunt was ook het sinterklaasfeest, afgesloten met de poppenkast van Jan Klaassen en Katrijn. Dat zal wel in 1943 en 44 geweest zijn. Zou ik na de bevrijding nog teruggeweest zijn?

In september 1945 ging ik naar de Lagere school. Ik was 5 jaar. Je kon naar school als je voor 1 oktober 6 jaar was. Als je dan

eind september jarig bent, begin je dus vroeg. Geen sentimenteel gedoe over afscheid nemen. De eerste dag liep ik gewoon met Marie van Tante Dien mee. Ik herinner mij 4 lokalen.

De eerste klas was van juffrouw Verburg. Ze woonde in bij Mevrouw Zinkstok, de weduwe van een vroeger schoolhoofd, in het huis waar later Kees van Driel woonde. Later op de Kweekschool had ik een leraar handvaardigheid en tekenen, Piet Verburg. Hij was haar broer en ze kwamen uit de zak van Zuid-Beveland.

Hoofd der school was de heer van Bommel, die al vrij gauw werd opgevolgd door de heer van Dulst.

Bij juffrouw Verburg heb ik dus de grondbeginselen geleerd. Daarna kreeg ik de heer de Vries. Het enige dat ik me daarvan herinner is dat hij erg streng was. Hij had een vierkant liniaaltje waarmee hij gemeen op je vingers kon slaan. Andere straffen: In de hoek staan of naast je bank je lei omhoog houden met gestrekte armen. Heel vermoeiend.

De volgende onderwijzer was meester Eugster. Hij was Gereformeerd. Een uitzondering, want verder kenden we alleen de familie van Herpen als Gereformeerd. Hij is later naar Den Bosch vertrokken.

Ieder maandagmorgen begonnen we bij hem met het zingen van Psalm 43: "Zend Heer' uw licht en waarheid neder".

Zijn gebed begon hij vaak met: 'Het post en betaamt ons'. Pas veel later kwam ik erachter dat hij bedoelde: 'Het past en betaamt ons'. Wat onthoudt een mens toch een rare dingen. Van zijn lessen herinner ik mij niks. Trouwens van de andere leerjaren ook niets. Het enige vak dat we op school nooit kregen was gymnastiek. Ooit hebben we op het plein eens een spelletje trefbal gespeeld. Op de HBS in Bommel heb ik voor het eerst een gymzaal gezien.

In de hoogste klassen kregen we meester van Dulst. Zijn lessen Bijbelse geschiedenis waren eigenlijk godsdienst lessen. Heel vaak vertelde hij hoe hij op een avond in de tuin bekeerd was. Aan de ene kant benadrukte hij dat we ons moesten bekeren, aan de andere kant dat we dat niet konden. Vaak ging het er nogal emotioneel aan toe, waarvan ikzelf niet onder de indruk was.

Hij vond dat ik naar de HBS moest (nu atheneum) Daarvoor kreeg ik na schooltijd extra les uit een boekje "de Toetsnaald".

Je moest daarvoor toen nog toelatingsexamen doen maar dat heb ik gehaald. Dus daar zette ik mijn loopbaan voort. Ik was sinds de oorlog de eerste die naar de RHBS ging. In Kerkwijk pikte ik Berend Dingemans op.

Niet iedereen ging na klas 6 van school. Zeker de meisjes niet. Ze plakten er nog een zevende en achtste klas aan vast. Waarom zou je doorleren als je later toch gaat trouwen. Dan waren er ook nog die na het zevende jaar op naailes gingen bij de nonnen in Ammerzoden. Je ging er één keer per week heen en verder ging je aan het werk. Toen mijn zus Nesia daar ook naar toe zou gaan vond de inspecteur die ene keer per week niet voldoen aan de leerplichtwet. Van armoe is ze toen maar naar de ULO in Aalst gegaan

Tot slot nog een herinnering uit de zesde klas. We kregen een dictee met daarin het woord marechaussee. Eén van mijn klasgenoten schreef: 'Mariske op zee.'

Dick Hobo, Hoogeveen

Een glasbak met een bloemetje

Een glasbak en een bloemetje

In mei 2013 kreeg ik van uw dorpsraad het verzoek om de glasbak bij het speeltuintje in De Ormeling naar de overkant te laten verplaatsen. Er vallen altijd wel wat scherven naast de glasbak en zo vlakbij een speeltuintje is dat niet zo handig. Een legitieme vraag uiteraard en als gemeente wilden we daar zeker aan meewerken. Kort nadat de vraag door de dorpsraad gesteld was, stond de glasbak dan ook aan de overkant van de straat.

Helaas bleek deze grond niet van de gemeente te zijn maar privé-eigendom van mevrouw Keijnemans. Dit had de dorpsraad zich niet gerealiseerd en ook de gemeente had het niet in de gaten bij het verplaatsen. Kortom de glasbak kon niet op die plek blijven staan en moest dus wederom verhuizen.

Helaas bleek de tweede verhuizing een stuk lastiger. Het vinden van een geschikte plek was geen gemakkelijke opgave en daar is dus helaas wat tijd overheen gegaan. Het moest grond van de gemeente zijn en het moest niet te ver buiten de dorpskern liggen. Ook is tussentijds de vraag gesteld of Nederhemert-Noord wel twee glasbakken nodig heeft. Uiteindelijk moesten er op grond van het aantal inwoners wel twee glasbakken blijven in Nederhemert-Noord, dus ging de zoektocht verder. Een heel aantal plekken zijn de revue gepasseerd en na een lange zoektocht is gekozen voor een tijdelijke oplossing bij supermarkt A. van de Vliet. Op die plek staat ook de andere glasbak. In de toekomst gaat de glasbak ondergronds maar tot die tijd kunt u dus uw glas kwijt in beide glasbakken bij de supermarkt.

De dorpsraad en de gemeente doen samen hun uiterste best om zaken voor elkaar te krijgen in uw dorp. Vaak gaat dat goed maar soms duurt het wat langer of lopen we tegen onvoorziene zaken aan. De tijd die het geduurd heeft om de glasbak te verplaatsen verdient niet de schoonheidsprijs en dus was een bloemetje en een bezoekje van Dirk Brugmans van de dorpsraad en mijzelf op z'n plaats. Wij werden door mevrouw Keijnemans heel hartelijk ontvangen en na het overhandigen van het bloemetje en het drinken van een glaasje fris kon iedereen tevreden zijn.

Debby Wesselo; dorpscoördinator
Gemeente Zaltbommel

Column Betje Wolfers

Geleurd aan de deur

'Vollek', zo klonk het vele malen aan de achterdeur. Nee, niet van familie of burens, die liepen gewoon dur tot ze iemand zagen.

Nee, het zijn de mensen van de kleine negotie, de venters langs de deur.

Het is maandagmorgen. De was moet gedaan worden, de keier nor school geholpen, de zondagse kleren uitgeborsteld en de schoenen gepoetst. 'Er moet zoveel gebeure degget oog nie ziet', zin moeder Mijntje weleens.

'Vollek, Mijn, wè zal het zijn vandaag?' Teunis Biesheuvel hangt over de onderdeur. Moeke probeert nog gauw wat te bedenken: waspoeder, zeep, blauwsel en nog wat van dat gesnor. Maar niet alles, want Pietje moet ok nog komme. Gauw afrekenen en klaar is Kees.

Als Pietje komt gaat het er net zo aan toe. Wè lopt die toch hard achter dur karreke. Knelis komt er op de fiets achteraan en levert de bestellingen af die nie in Pietje's karreke zitten.

Den bleinde Teunis heeft ook zo'n soort karreke. Ik heb me altijd afgevraagd hoe dieje mies het geld uit mekare hief. Vooral het papiere geld.

Juffrouw Knoop kwam ook langs de deur, maar dat was toch een bietje anders. Ze was er altijd op zaterdagmiddag, want dan hield ze zondagsschool. Ja, ja, zondagsschool op zaterdag. Hedde 't ooit op de viool heure speule? Ze had altijd tassen vol boeken bij zich en ging langs op vaste adresssen.

De Prik, wie heeft hem niet gekend! Hij bracht de fleskes van dr. Plas rond. 'Druk, druk, zakke vol, maandje vol, gendag, hoor!' en weg was hij al.

Henk van Maskes kwam ok langs. Stil en rustig ging tie zonne gang. Eerst bestellingen ophalen en later rondbrengen. Grote mand voorop de fiets. Ze hadden een gezellig winkeltje aan den dijk, waar Aria de scepter zwaaide, bijgestaan door Corrie, de dochter van Pietjes en Knelisse.

Later kwam Marus van Henke rond. Zet die namen eens even naast elkaar: Henk van Maskes en Marus van Henke. Ge ziet dan dat de naam van opa Maske in een iets modernere versie voortleeft: Maske is Marus geworden. Ja, vernoemen deden we veel in die jaren. Generatie op generatie gingen de namen mee, soms wat verbasterd of een bietje moderner, mer toch.....

Dikwijls zeggen we ook : die van die van die. En of we de voorouders gekend hebben of niet maakt niks uit. Lees mer verder. De langste riedel die ik ken, is deze: Betje van Lies van Kees van Teune. Van transportbedrijf Oomen op de Nije Steeg. Van de jongeren heeft niemand 'Kees van Teune' gekend. En wie weet er dat 'Teun' niet zijn vader was, maar zijn moeder? Ik heb die vrouw nooit gekend en ben toch ook al over de zeventig, maar ik weet wel wie er mee bedoeld wordt.

Voor de derde keer nog even terug naar de achterdeur, want we hebben alle venters nog niet gehad. Er kwamen ook een paar mensen langs de deur uit andere dorpen en zelfs van over de Maas. Wie van de ouderen herinnert zich niet dieje manke visboer uit Veen mee z'n hondekar? En Jopkes uit Aalst en Willem van Geffen uit Well en Henk Hanegraaf uit Brakel?

En laat ik Pietje den Blekke van d'Aaland nie vergète. Ge wit wel: ' 98, 99, 100, schet in oe broek degget dondert!'

En nog heb ik ze niet allemaal gehad. We hebben nog geen brood. Oh, daar komt'ie aan. Het is zaterdagmiddag en Jap den Bakker komt met de broodkar de Ka op. Het verhaal gaat dat hij alleen nog maar op de Ka persoonlijk het brood bezorgde. Misschien omdat daar zulke aardige mensen woonden??

Op een zaterdag in 1970 komt Jap extra vroeg de Ka op. Hij gaat met mijn vader en mij een auto kopen. Hij wist wel wat te staan bij Amesz in Gorkum, een volkswagen. 'Het is het beste om daar mee te beginnen', zin Jap. En zo is het gebeurd detter een hortje later unne Volkswagen op den hof stond: een JV 80-75. mijn eerste auto.

Buurtzorg Jong

BUURTZORG JONG

Buurtzorg Jong in Nederhemert

In Nederhemert is sinds kort een team van Buurtzorg Jong actief. Buurtzorg Jong is er voor gezinnen met kinderen in de leeftijd van 0 tot 23 jaar.

Wat doen we?

We adviseren en ondersteunen bij vragen over opvoeding, ontwikkeling en problemen op school. Ook helpen we bij praktische zaken die invloed hebben op het gezinsleven zoals administratie en financiën, structuur aanbrengen of hulp bij het omgaan met officiële instanties. Buurtzorg Jong zoekt altijd naar de eigen mogelijkheden van het gezin en haar omgeving.

Ons team

Wij werken vanuit een klein team. Doordat ieder van ons een andere opleiding en werkervaring heeft, kunnen we bij veel verschillende vragen hulp bieden en elkaar ondersteunen. Ons team bestaat uit een orthopedagoog, een maatschappelijk werkster, een jeugdverpleegkundige en een opvoedondersteuner. Binnen ons team is ook rekening gehouden met verschillende culturele achtergronden en religies binnen de Bommelerwaard, zo is er bijvoorbeeld iemand met een Marokkaanse achtergrond en iemand met een christelijke achtergrond.

We werken in de kernen:

- Zaltbommel de Vergt
- Nederhemert
- Heerewaarden

Buurtzorg Jong is een onderdeel van het Centrum voor Jeugd en Gezin (CJG).

Eén vaste begeleider

Een gezin krijgt één vaste begeleider die zich verdiept in datgene wat voor het gezin belangrijk is; hierbij houdt het gezin de regie. In overleg maken we een plan en zoeken we naar oplossingen die het best passen binnen de mogelijkheden van het gezin. Wij gaan uit van de eigen kracht en zoeken naar mogelijkheden om het netwerk van het gezin te versterken, zodat het weer zelfstandig verder kan.

Koffie-ochtend:

Per februari 2014 is Petra Meijers iedere woensdagochtend om 8.15 te vinden op de basisschool 'De Wegwijzer'. Kom gerust even langs voor een kennismaking!

Als u een korte vraag heeft, kunnen we wellicht direct een advies geven en in andere gevallen is het ook mogelijk een afspraak te maken op een ander moment.

Aanmelden

Iedereen kan Buurtzorg Jong inschakelen, maar natuurlijk alleen met medeweten en toestemming van de ouders. Aan de hulp zijn geen kosten verbonden.

Buurtzorg Jong Bommelerwaard is vijf dagen in de week bereikbaar op [06-1259 7553](tel:06-12597553) of via bommelerwaard@bzjong.nl. U kunt ook kijken op de website www.buurtzorgjong.nl.

Bij aanmelden maken we op korte termijn een afspraak voor een huisbezoek. We kunnen ook op kantoor of op een andere locatie afspreken.

Van links naar rechts: Wendy, Souad, Caroline en Petra

BUURTZORG JONG

Opvoedingsondersteuning en praktische hulp voor uw gezin

Heeft u vragen over de opvoeding of maakt u zich zorgen over de ontwikkeling van uw kind?

Heeft u hulp nodig bij praktische vaardigheden, zoals uw administratie op orde brengen, structuur aanbrengen en omgaan met instanties?

In ons team van Buurtzorg Jong werken professionals die u op een breed terrein kunnen helpen.
Snel, praktisch en kosteloos!

A black and white photograph of two children sitting on a stone ledge. A blue sign with white text 'BUURTZORG JONG' is visible on the ledge. In the background, there are modern city buildings.

Voor meer informatie of aanmelden:

06 - 12 59 75 53

bommelerwaard@bzjong.nl

www.buurtzorgjong.nl

Wij werken in Zaltbommel de vergt, Heerewaarden en Nederhemert.

Pilot in de gemeenten Zaltbommel en Maasdriel:

De pilot geldt voor gezinnen uit de kernen Zaltbommel de Vergt, Nederhemert, en Heerewaarden in de periode oktober 2013 tot en met december 2014.

Wat wij bieden:

Buurtzorg jong is er voor gezinnen met kinderen in de leeftijd van 0 tot 23 jaar, die problemen ervaren met het opgroeien en opvoeden. Wij kunnen adviseren en ondersteunen bij vragen over opvoeding, ontwikkeling en problemen op school. Ook helpen we bij praktische zaken die invloed hebben op het gezinsleven zoals administratie en financiën, structuur aanbrengen of hulp bij het omgaan met officiële instanties. Buurtzorg Jong zoekt altijd naar de eigen mogelijkheden van het gezin en haar omgeving.

Omdat wij hulp bieden op een breed terrein, hoeven wij niet vaak door te verwijzen. Het kan echter soms nodig zijn andere specialistische hulp in te schakelen. Wij zorgen voor een warme overdracht en zullen waar nodig betrokken blijven en samen met het gezin de regie houden over de hulpverlening in het gezin.

Aanmelden:

Iedereen kan Buurtzorg Jong inschakelen: huisartsen, scholen, peuterspeelzalen, consultatiebureaus, kinderdagverblijven en het gezin zelf. De hulp vindt altijd op vrijwillige basis plaats.

Er is geen indicatie nodig, het is voldoende een gezin aan te melden door met ons te bellen. Wij hebben geen wachtlijsten en bieden zorg zo lang als nodig is. Er zijn voor gezinnen geen kosten verbonden aan de hulpverlening.

Contact:

Buurtzorg Jong is op werkdagen bereikbaar.

Telefoonnummer: 0612597553

E-mail: bommelerwaard@bzjong.nl

Website: www.buurtzorgjong.nl

**BUURTZORG JONG BOMMELERWAARD KOMT HEEL GRAAG VERTELLEN OVER HET WERK
DAT WIJ DOEN!**

**ALS U CONTACT OPNEEMT, KOMEN WIJ ZO SNEL MOGELIJK NAAR U TOE!
HEEL GRAAG TOT ZIENS!**

Buurtzorg Jong Bommelerwaard helpt gezinnen met opgroeien en opvoeden

De Vergt (Zaltbommel), Nederhemert en Heerewaarden

Waarom Buurtzorg Jong:

In 2015 komt de jeugdzorg geheel onder de verantwoordelijkheid van de gemeenten te vallen. De gemeenten Zaltbommel en Maasdriel gaan in drie kernen starten met een pilot om de jeugdzorg anders te organiseren. Zij gaan dit doen omdat de zorg voor gezinnen op dit moment te versnipperd en onnodig duur is. Vaak heeft één gezin met meerdere hulpverleners van verschillende organisaties te maken.

Buurtzorg Jong heeft (AWBZ / WMO) begeleiding, maatschappelijk werk, opvoedingsondersteuning, maatwerk JGZ en jeugdzorg bij elkaar gebracht in één team. Wij helpen gezinnen met kleine en grote problemen in een vroeg stadium, zodat zaken zich niet opstapelen. Er hoeft hierdoor minder beroep gedaan te worden op duurdere specialistische trajecten. Ieder gezin krijgt één vertrouwde begeleider.

Waarom deze folder:

Wij vinden het belangrijk dat onze samenwerkingspartners goed op de hoogte zijn van deze pilot en de mogelijkheden die wij bieden voor gezinnen. In deze folder geven wij meer informatie over het team in de Bommelerwaard, de ondersteuning die wij bieden, onze werkwijze en de aanmeldprocedure.

Teamleden:

Wendy Roeters, Orthopedagoog

Souad Lahlali, Maatschappelijk werkster

Petra Meijers, Jeugdwijkverpleegkundige

Caroline Rutgers, Opvoedondersteuner en Jeugdwijkverpleegkundige

Podoposturaal therapie

Podoposturaal therapie in Gezondheidscentrum Nederhemert:

Even voorstellen

Mijn naam is Gerja Kooijman en in 2008 ben ik begonnen aan de opleiding voor podoposturaal therapie in "Het centrum voor podologie" in Harderwijk. Na mijn studeren heb ik een eigen praktijk "Piedi Perfetti" opgericht. Sinds december 2012 ben ik als podoposturaal therapeut werkzaam in het gezondheidscentrum van Nederhemert.

Wat is podoposturaal therapie

Podoposturaal therapie is een therapiewijze, die gebruik maakt van reflexwerking onder de voeten om zodoende een stands- of houdingsverandering hoger in het lichaam te bewerkstelligen, waardoor klachten verholpen kunnen worden. Iedere standsverandering van de voeten veroorzaakt een veranderde positie van ieder ander lichaamsdeel, tot in de nek toe en andersom. Elke veranderde houdingspositie van het lichaam leidt tot standsverandering van de voeten. Door de langdurige ongelijkmatige belasting die samenhangt met een niet-optimale houding, kunnen uiteenlopende klachten ontstaan, waaronder:

- Te veel spierspanningen, krampen
- Blokkades in nek of rug
- Hernia's
- Diverse zenuwpijnen
- Migraine en andere hoofdpijnen
- Schouder-, knie-, heupklachten
- Artrose en andere vormen van slijtage
- Slijmbeursontsteking

Podoposturaal therapie bij kinderen

De voeten zijn steeds aan veranderingen onderhevig en moeten gedurende het gehele leven het lichaamsgewicht dragen. Vele voetproblemen bij volwassenen vinden hun oorsprong in de kindertijd of zijn aangeboren. Regelmatig professionele aandacht en goede voetverzorging kan de kans op deze problemen op latere leeftijd verkleinen. Het negeren van een ongezonde voet kan klachten in andere delen van het lichaam veroorzaken, zoals in de benen en de rug. Tevens kan het persoonlijkheidsproblemen geven. Bijvoorbeeld een kind met moeilijke voeten, kan daardoor een vreemd looppatroon hebben en zal dan ook een opmerkelijke houding krijgen. Het consulteren van een podoposturaal therapeut kan vaak problemen voorkomen en opheffen.

Klachten/indicatielijst

In principe zijn alle houding gerelateerde klachten te behandelen met podoposturaal therapie. Hier een aantal voorbeelden:

- Knie, heup, lage rug en nekklachten
- Gewrichts- en spierproblemen
- Artrose
- Sportblessures
- Hielspoor
- Andere houding gerelateerde klachten
- Voetklachten en/ of verkeerde voetstand
- Standafwijkingen van tenen
- Afwijkend looppatroon
- Specifieke voetproblemen bij diabetes mellitus

Bij kinderen:

- X of O-benen
- Afwijkend looppatroon
- "Platvoetjes"
- Afwijkende kniestand
- Afwijkende heupstand
- Afwijkende hielstand
- Beenlengte verschillen
- Kinderen die niet willen wandelen of niet lang kunnen wandelen

Contact

Gerja Kooijman

Telefoonnummer: 06 45 268 359

Email: info@piediperfetti.nl

Website: www.piediperfetti.nl

Steeds meer zorgverzekeraars vergoeden geheel of gedeeltelijk de kosten, indien de therapie verstrekt wordt door een bij het genootschap aangesloten A-therapeut. Ik sta in het register van A-therapeuten ingeschreven.

De Hèmertse held

Hèmertse held: Judith Groeneveld

Judith Groeneveld is zaterdagavond 25 januari tijdens het nieuwjaarsconcert van de Fanfarecombinatie "Prinses Juliana-Concordia" gekozen tot Hèmertse Held in het dorps huis Gambora te Gameren. Samen met Gerrit Robbemondt en Dirk Brugmans was Judith Groeneveld genomineerd voor Hèmertse Held 2014 en door de telefonisch gebelde inwoners gekozen als Hèmertse Held.

Judith(76) is altijd actief bezig. Zo is ze voorzitter van het Seniorencomité in Nederhemert en verzorgt ze mede elke maand de open eettafel in het dorps huis voor de senioren. Samen met de beheerster van het dorps huis, Sofia de Haas, kookt ze die dag voor de senioren. Ook verzorgt ze de seniorenmiddagen in het dorps huis met oude ambachten en lezingen.

Af en toe gaat ze met de senioren een middag op excursie en eens per jaar een middag lekker weg met de bus en gezellig ergens eten.

Judith is 63 jaar koorlid geweest van De Vervulde Wens, een koor dat helaas niet meer bestaat. Bij dat koor was ze een tijd

secretaris en vele jaren algemeen bestuurslid.

Ook was Judith 15 jaar dirigent van een jeugd- en kinderkoor.

Judith is goed bekend in ons dorps huis want ze is daar 50 jaar werkzaam geweest in de bediening bij o.a. bruiloften.

De prijs van de Hèmertse Held werd die zaterdagavond in ontvangst genomen door haar dochter aangezien Judith zelf niet kon komen wegens familieomstandigheden.

Judith neemt het "stokje" over van Lenie Vos die vorig jaar gekozen was tot Hèmertse Held.

Hèmertse kinderen met een hobby

Hèmertse kinderen met een hobby

In de Molenstraat wonen twee kinderen die als hobby graag muziek maken. Ze heten JiaNan (12 jaar) en Min Wei Schraven (9 jaar).

JiaNan speelt viool en Min Wei speelt piano.

JiaNan en Min Wei zijn erg muzikaal en voor hun algemene ontwikkeling vonden hun ouders het ook een goed idee om ze een muziekinstrument te laten bespelen. JiaNan was 6 toen hij er voor koos om viool te gaan spelen. In huis hadden ze al wel een piano staan, maar hij was te klein om op de piano te kunnen spelen. Dus toen koos hij voor viool want een instrument met 4 snaren was voor hem beter te hanteren en JiaNan vond en vind de specifieke klank van de viool heel erg mooi. Violen heb je in verschillende maten en JiaNan is toen met een kleine viool gestart. Hij vindt het geluid van de trilling en vibratie van de snaren heel mooi. Min Wei heeft ook even viool gespeeld, maar dat lag hem niet zo. Met viool spelen hoor je namelijk vrij stil te staan en Min Wei is erg beweeglijk. Hij is toen overgestapt op pianospelen, want tijdens het pianospelen kun je namelijk wel met je hele lijf bewegen.

Zuiver en mooi spelen gebeurt natuurlijk niet zomaar, dus moet er geoefend worden. Dat is soms een wat minder leuke kant van het muziek maken. 's Morgens voor schooltijd oefenen ze beiden altijd een minuut of 10. Min Wei vindt het instuderen van een stukje

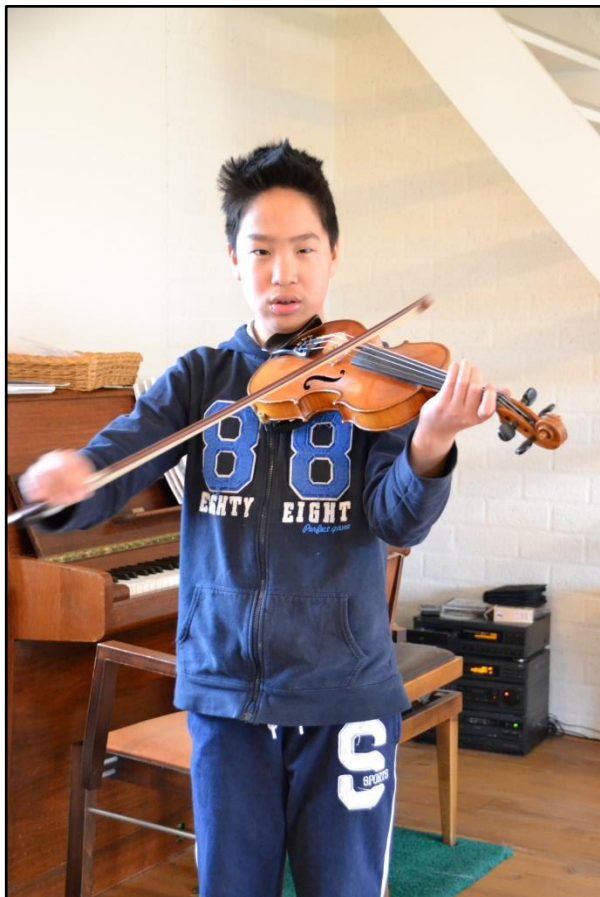
niet altijd even leuk en hij zou er dan soms ook echt mee willen stoppen. Daarom helpt zijn moeder Min Wei in het weekend met instuderen, zodat het begin er alvast is en het muziekstuk wat meer vorm gekregen heeft. Want dan begint Min Wei er plezier in te krijgen. JiaNan speelt nu al een aantal jaren viool en kan al helemaal zelfstandig oefenen. Hij oefent soms ook langer dan 10 minuten, omdat hij er zoveel plezier in heeft. Hij zou niet zonder viool kunnen.

JiaNan heeft een heel goed gehoor en kan goed het verschil tussen vals en zuiver horen. Dat is bij viool spelen wel een heel fijne bijkomstigheid, want met viool is het niet zoals bij een piano. Als je een verkeerde noot aanslaat is dat goed of fout, daar zit niets tussenin. Maar bij een viool moet je zelf de toon maken en is de lijn tussen zuiver of vals erg smal. JiaNan vind het niet moeilijk om viool te spelen. Hij heeft gelukkig goede leraren gehad die het heel voorzichtig hebben opgebouwd. Met de juiste leermethoden is hij daarom steeds een beetje moeilijkere stukken gaan spelen. Min Wei zit nog in de beginfase. Hij speelt nu ruim anderhalf jaar piano.

Allebei krijgen ze thuis les. Min Wei heeft 20 tot 25 minuten pianoles en JiaNan heeft een half uurtje les. Daarnaast heeft JiaNan ook nog orkestles in Wijk en Aalburg.

Met het orkest treedt JiaNan rond kerst in bejaardencentra op. En afgelopen jaar hebben Min Wei en JiaNan in Delft in het kamermuziekatelier opgetreden. Ze speelden samen met een meisje met

dwarsfluit en een jongen met de cello. De moeder van de andere 2 kinderen is vioollerares en zij had de muziek gearrangeerd.

Normaal hebben ze een maandafsluiting, maar omdat ze in Januari die vrijdag mochten gaan schaatsen, werd het een maandopening. Op de maandopening mochten een aantal kinderen onder het motto 'De Schakel got talent', hun muziek laten horen en JiaNan heeft toen het stukje 'My heart will go on' van de Titanic op zijn viool gespeeld. Dat was heel leuk om te doen en de kinderen vonden het ook leuk om te horen. JiaNan is inmiddels aan het optreden gewend en niet meer zo snel van slag. Min Wei heeft naast het optreden in Delft nog één keer op de muziekschool een uitvoering gegeven. Hij vindt het nog wel erg spannend, maar hij doet het hartstikke goed.

Ze hebben 2 ooms die pianist zijn, dus ze hebben een muzikaal voorbeeld, maar of ze zelf professioneel verder in de muziek zouden willen gaan is nog niet aan de orde. Ze vinden het nu vooral leuk om te doen en om af en toe voor hun ouders een uitvoering te geven, maar verder zijn ze nog niet mee bezig met een eventuele professionele carrière. Voor nu is vooral het plezier dat ze aan muziek maken beleven, belangrijk. En dat straalt er ook vanaf als ze beiden als volleurde musici een muziekstuk laten horen.

JiaNan heeft al wel vaker uitvoeringen gehad. Een jaar of 2 geleden hier in het dorpshuis en in 2010 heeft hij in de Gasthuiskapel in Zaltbommel een benefietconcert gegeven, samen met zijn oom die pianist is. Op 19 februari was er een open podium en toen mocht JiaNan ook een uitvoering geven. JiaNan zit net als Min Wei in Ammerzoden op De Schakel op school.

Herinneringen aan Hèmert

Herinneringen van Corry van Laar-Rooijens

Beste redactieleden, wat hebben jullie een mooie Dorpskrant, inderdaad een krant met een hoofdletter. Ik kreeg de krant als verjaardagscadeautje van mijn broer Dick Rooijens, ook een Hèmertse schoolganger. Ik lees allerlei bekende namen. En zie foto's van leeftijdgenoten die veertig jaar – of nog langer – getrouwd zijn. Ze zijn toch wel wat ouder dan ik me hen herinner. Maar ja, dat geldt ook voor mij.

Ik ben geen Hèmertse, maar een Dèllefse maar ik heb in Hèmert op de kleuterschool gezeten bij juffrouw Schulz in de Naaischool en op de lagere school. Mijn moeder was een Hèmertse – Trui Rooijens-Hobo- en bijna alle familie van mijn moeder woonde in Nederhemert. Bovendien zijn mijn nichten Gerry Hobo (dochter van Jaap en Betje Hobo) en Gerdien van Heemskerk (dochter van Gerard van Heemskerk en Dien Hobo) net zo oud als ik. Dus dat was wel vertrouwd. We woonden in Delwijnen, maar voor mij was Nederhemert als klein meisje al een heel groot dorp met twee slagers, één of twee bakkers, een melkboer en dan nog allerlei andere bedrijvigheid zoals het bedrijf van mijn grootvader en de ooms Hobo, een kerk, een bankgebouw, een molen. En uiteraard de familie van mijn moeder.

Van de kleuterschool – het was meer een “bewaarschool” – herinner ik me vooral de lange dis waaraan en de houten bankjes waarop we zaten. Het stilzitten heeft het

meeste indruk op mij gemaakt. En ... de schoolarts, heel eng voor een verlegen kind van een jaar of vijf. Juffrouw Schulz (ik heb nog een foto van haar, waarschijnlijk afkomstig uit de boedel van (tante) Mina Hobo van de Molenpad) woonde boven de school. Als ze hoofdpijn had ging ze naar boven en moesten wij stil zijn. Maar de allermooiste herinnering is dat mijn vader me ophaalde van de kleuterschool met de motor. Ik mocht voorop op de benzinetank zitten. Prachtig!!

Van de lagere school (1 april 1953 tot eind juli 1958) herinner ik me veel meer. Hoge lokalen, een kolenkachel als verwarming. En in de winter als we tussen de middag op school overbleven zette de meester een emmer water op de kachel en daarin mochten onze flesjes (door onze moeders gekookte) chocolademelk warm worden. Hoge lokalen met hoge ramen en een kleine veertig kinderen, ja wij hoorden tot de “na-oorlogse geboortegolf”. Bijzondere gebeurtenissen waren er ook. Meester den Dekker vertrok naar Canada, ja dat was een eind weg. Bij de opening van het dorpshuis in Gameren door koningin Juliana mochten we met de bus daarheen, ik geloof dat we ook nog gezongen hebben. Een belevenis! Wat was de koningin een kleine vrouw. En ze had een grote platte hoed op, een pannenkoek. En het vertrek van meester van Dulst uit de school omdat hij niet wilde meewerken aan het gebruikelijke TBC onderzoek maakte indruk. Voor het gezin vast een drama, maar dat zagen wij als kinderen niet zo.

Met Koninginnedag werden we op school verwacht, kon je niet naar allerlei festiviteiten gaan waar je niet hoorde! Het was ook de tijd van de Koude Oorlog. Via de radio hoorden we van de inval van de Russen in Hongarije. Heel bedreigend, vooral toen de "grote jongens" uit de zesde klas zeiden dat de Russen ook hier zouden komen. Mijn ouders konden me maar nauwelijks geruststellen. Dat was ook de tijd dat de kinderen uit Oostenrijk in Nederhemert kwamen. En ook de tijd dat de kruitschepen in de Maas lagen. Maar ook herinner ik me het plezier op school, het zingen, het onbezorgde spelen op het schoolplein, elke maandag het "versje" opzeggen. Het voordeel was dat ik jarenlang geen kerkboek nodig had totdat het Nieuwe Liedboek uit kwam. Op maandag namen we geld mee voor de zending (een dubbeltje geloof ik) en een kwartje voor het schoolsparen.

Het hemd ook toen al hoor. Dat schoolsparen was toch wel indrukwekkend. Voor dat kwartje kreeg je van de meester een zegeltje dat op een spaarkaart werd geplakt. Als die vol was mocht je met de meester mee naar de bank (van Ami/Ammi(?) Kant) en dan werd het gespaarde bedrag bijgeschreven op je spaarbankboekje! Ja zo leerde je sparen voor je oude dag!

Ik geloof dat in die tijd ook de Tuinstraat is aangelegd en de meeste huizen daar zijn gebouwd.

En als ik nu door Hèmert rij zie ik een welvarend dorp. Maar ik rij er ook rond met een warm gevoel van herkenning en geborgenheid. Ik woon al ruim 45 jaar in Sneek maar blijf ook altijd nog een beetje Bommelerwaardse.

Met vriendelijke groet,
Corry van Laar-Rooijens
e-mail: vanlaarrooijens@hetnet.nl

Nieuw dorpsraadslid: MarleenVos

Hallo, ik ben Marleen Vos, 20 jaar en ik kom van de Nije Steeg (Nieuwstraat). Sinds januari van dit jaar ben ik jeugdlid van de Hémertse dorpsraad. Ik ben lid geworden omdat het me leuk leek om actief mee te denken met de dingen waarmee de dorpsraad zich bezig houdt.

In het dagelijkse leven volg ik de leukste opleiding die ik me kan indenken, namelijk de opleiding Toegepaste Biologie aan HAS Hogeschool in Den Bosch. Op deze opleiding leer ik onderzoek doen naar het beheer en herstel van de natuur. Op dit moment zit ik in het laatste jaar en ben ik begonnen met het afstuderen, waardoor ik regelmatig in de natuurgebieden in de buurt van Roosendaal te vinden ben.

In mijn vrije tijd ben ik ook vaak buiten te vinden. Dit varieert van wandelen met Rosti (onze hond), het leren van plant- en vogelsoorten, tot het in de gaten houden van onze leuke geitenkudde. Kortom, ik vind het heerlijk om buiten te zijn :-).

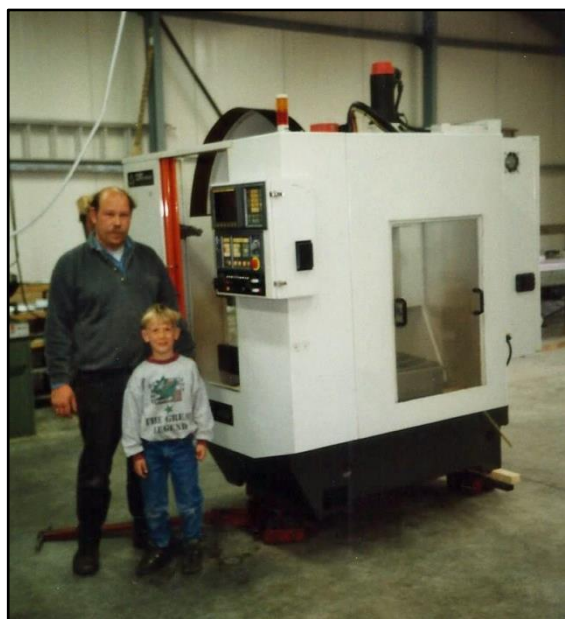
Groeten

Marleen

Hèmertse bedrijvigheid

Waar het erom draait bij Metaaldraaierij Bienen, of te wel zoals Andries zegt: **“Men vraagt, wij draaien”**.

Andries Bienen, de oprichter van Metaaldraaierij Bienen, is geboren en getogen in Zuilichem.

Hij volgde, in de richting Metaal, de opleiding tot draaier aan de Technische School in Zaltbommel.

Via stage voor school kwam hij terecht bij Saval (Kronenburg) in Hedel, dit werd zijn eerste baas.

Na het sluiten van dit bedrijf ging hij werken bij Rijkaart BV in Asperen. Zijn volgende baas werd Federal in Zaltbommel en uiteindelijk werd zijn laatste werkgever Smelt in Drunen.

Hier werkte hij in ploegendienst. De ene week de vroege dienst en de andere week de late. Dit hield in, dat hij een halve dag “vrij” was.

Inmiddels was hij in het huwelijk getreden met Ella Hobo en samen woonden zij in Nederhemert aan de Molenstraat 28, het huis van Jaap Hobo.

Hij had links en rechts nog wat contacten en zo ook bij zijn vorige werkgever Federal (dit bedrijf was inmiddels overgenomen door de boekhouder en een administratief medewerkster). Deze vroegen hem of het niet iets was om voor zichzelf te beginnen en dan zou hij voor hun orders kunnen verwerken. Deze boekhouder beloofde Andries voor de papieren te zorgen en Andries moest voor de machines en ruimte zorgen.

Het schuurtje achter het huis van “ome Jaap” werd uitgeruimd, er werd een wandje gezet en stroom aangelegd. De eerste draaibank werd ook gevonden in Zaltbommel bij een mevrouw, waarvan de man was overleden. Hij was medisch instrumentenmaker en het was een keurige machine.

Na wat pionieren, machine leren kennen en klanten werven, buiten zijn baan om, schreef Andries zich op 1 september 1987 in bij de Kamer van Koophandel.

Zijn eerste klanten waren wat lokale bedrijven, tuinders en boeren.

Hij timmerde goed aan de weg en kreeg al spoedig wat meer naamsbekendheid en zo rolde de eerste grote order ook binnen, deze was van Focker.

Met de toename van het werk, werd de werkplaats echter kleiner. Een oplossing kwam van zijn zwager Dirk Hobo. Deze maakte een grotere ruimte (50 m²) vrij, bij hen in het pand van het bouwbedrijf Hobo. Dit werd door Andries doelmatig en netjes ingericht en zo kon hij er weer een tijdje tegen.

Toen begin jaren 90 bekend werd, dat er industriële grond beschikbaar kwam, was het tijd om een eigen pand te gaan zetten met een woonhuis erbij. Dit werd gerealiseerd in 1992.

Al die tijd werkte Andries nog steeds in ploegdienst bij Smelt, maar in 1993 had hij echter zo veel werk, dat hij de stap maakte om definitief te stoppen bij Smelt en alleen nog fulltime voor zijn eigen bedrijf te draaien.

Intussen nam het werk zo toe, dat Ella ook regelmatig voor haar man op pad ging om werk op te halen of weg te brengen en zelfs gaatjes boren en andere kleine werkzaamheden daar draaide ze haar hand niet voor om.

Andries kon ook steeds meer werk voor grotere klanten krijgen, maar dat hield wel in, dat er een mannetje bij moest komen. In eerste instantie werd dit een stage loper, met de hoop, dat die kon blijven na het afronden van zijn opleiding. Maar helaas ging dit niet door. Deze jongen verkoos het elders te gaan werken. Intussen werd het tijd de hal uit te breiden.

Er was ruimtegebrek, er moesten machines bijkomen en Andries zorgde ervoor dat hij zijn leermeesterpapieren in

huis kreeg, zodat hij een erkend leerbedrijf had.

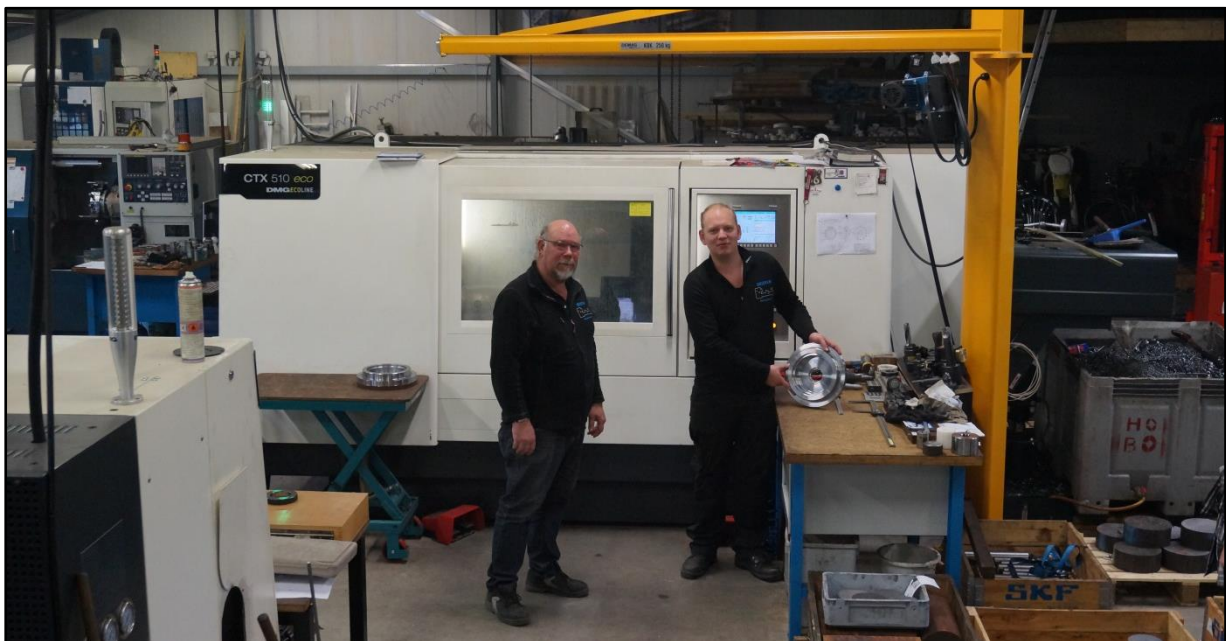
Een leerling van de Its werd aangetrokken en deze jongen is 7 jaar bij Andries blijven werken.

Na die 7 jaar vertrok hij naar een andere baan en moest Andries weer op zoek naar iemand anders. Dit werd een oud collega, die Andries kende van Saval - Kronenburg waar ze samengewerkt hebben.

Deze werknemer was bedreven in het frezen, zodat ook op dat gebied werk gemaakt kon worden.

Intussen was het gezin uitgebreid met 2 zonen. De oudste, Robin, is kok geworden. Maar bij de jongste Rémon, zat de liefde voor het metaal bewerken ook in het bloed.

Rémon volgde de opleiding VMBO Metaal. Na het behalen van zijn diploma ging hij naar de Middelbare Vakopleiding voor Metaal in Den Bosch. Het was een werk-leertraject. Het bedrijf waar Rémon zou gaan werken, belde echter op het laatste moment op, dat ze geen plaats meer hadden voor hem, omdat ze iemand met een hogere opleiding hadden aangenomen.

Goede raad was duur, de opleiding in Den Bosch ging van start en Rémon moest werk hebben om dit diploma te kunnen halen.

In overleg met school werd besloten, dat Rémon thuis zou gaan werken, mede omdat er geen andere bedrijven beschikbaar waren.

Na het behalen van dit diploma volgde Rémon nog de opleiding All Round Verspaning Niv.3 in Eindhoven en nu is hij bezig met de opleiding Verspaning Technoloog Niv.4, ook in Eindhoven. Dit alles is een werk – leer opleiding aan het ROC Eindhoven (de oude Philips school). Aangezien Rémon sinds 2009 bij het bedrijf werkt en hij het in de toekomst graag voort wil zetten, is er in 2013 een V.o.f. opgericht, zodat hij de mogelijkheid heeft om door te gaan en het bedrijf te zijner tijd alleen voort te zetten.

Voor een jonge ondernemer in een familiebedrijf is dit een mooie manier om iets op te bouwen om het bedrijf helemaal over te nemen.

De volgende stap, die ze nu samen nemen, is een uitbreiding voor het bedrijf.

De grond op de Ambachtshof is aangekocht en de plannen voor een nieuw bedrijfspand zijn in de maak.

In de nabije toekomst zullen we zeker nog van deze heren horen, als ze hun nieuwe pand in gebruik gaan nemen.

Ondertussen wensen we hen veel succes toe en zoals de mannen zelf zeggen; “van een stuk ijzer wordt je niet wijzer”, maar zoals we hebben kunnen opmaken uit bovenstaand stukje, is het een feit, dat als je het met vakmanschap kunt bewerken, je er zeker wijzer van kunt worden!

Overdenking ds. Zweistra

'Carnaval'

Nog even en op veel plaatsen in Nederland zullen de praalwagens weer door de straten gaan, omringd door muziekkorpsen en veel hossende en zingende mensen in vreemde kleding. *Carnaval!* Het feest waar je de gelegenheid krijgt om ongestraft uit het dagelijkse keurslijf te springen.

Waar komt het vieren van het carnaval eigenlijk vandaan? De wortels van dit feest voeren ons terug naar een ver verleden. De ene theorie vertelt ons dat het te maken had met een voorjaarsfeest. De moeilijke winterperiode was bijna voorbij. Vele gezinnen hadden bittere armoede geleden, omdat de landerijen niets meer opleverden en de voorraden allang waren opgebruikt. De boze geesten waren er de oorzaak van dat het zo koud en onvruchtbaar was. Het naderende voorjaar betekende dat de goden de strijd met die boze machten aan het winnen waren. Zij moesten daar uitbundig voor bedankt worden. Die uitbundigheid ging gepaard met veel herrie en het dragen van de meest bizarre maskers. Die maskers herinnerden aan die boze geesten met wie nu gespot kon en mocht worden.

Een andere theorie is dat het carnaval alles te maken had met het christelijk geloof. Christus trok veertig dagen door de woestijn zonder voedsel. Hij vastte! De gelovigen moesten zich ook veertig dagen van allerlei overdadige dingen – tot in het intieme toe – onthouden. De bedoeling van die onthouding was dat zij zich zouden bezinnen, zuiveren en boete zouden doen. Kinderen werden niet ontzien en mochten

speciale pot *'de rommelpot of foekepot'* opsparen. Met die pot gingen zij voor het vasten begon langs de huizen om zoveel mogelijk snoep te verzamelen dat dan na het vasten mocht opgegeten worden. De gelovigen werd toegestaan om op de avond voor het vasten daadwerkelijk begon flink te eten en te drinken en *'de bloemetjes'* buiten te zetten. Dat laatste ging zover dat er na verloop van tijd sprake was van een kleine geboortegolf. Vaak was de vader onbekend, omdat hij die avond vol uitspattingen zich verborgen had achter het een of andere masker.

Al heel snel was het *'feest van vreugde en zotten'* niet langer beperkt tot een avond maar nam het feest enige dagen in beslag. De laatste dag van het carnaval kreeg de naam mee van *Aswoensdag*. De pastoor bekruiste het voorhoofd van de gelovigen met as en zei daarbij deze woorden *'Gedenk mens, dat jij stof zijt en tot stof zult wederkeren.'* Die bekruising van het voorhoofd had niet alleen die betekenis, maar ook dat met die as werd aangegeven dat de zonden vergeven waren.

Na de 2^e WO heeft het carnaval de band met de kerk nagenoeg verloren. In Brabant, Limburg en hier en daar boven de rivieren is carnaval een volksfeest geworden. Velen hebben maandenlang gespaard om tijdens de carnavalsdagen goed te kunnen *'doorzakken'*. Steden krijgen voor een paar dagen een andere naam. Zo heet bijv. Bergen op Zoom *'Krabbegat'* en Den Bosch *'Oeteldonk'*. Ook is de leiding van een stad in de handen van Prins Carnaval. Deze persoon

wordt in de maand dat het carnaval wordt gehouden gekozen.

Hoe moeten wij dit feest beoordelen? Is het een 'onschuldig' volksfeest met ietwat meer luidruchtigheid dan bij andere volksfeesten? Zo simpel liggen de zaken zeker niet... Het woord '*carnaval*' heeft alles te maken met het woord '*vlees*' waar de apostel Paulus geen goed woord voor over heeft. Vlees staat hier tegenover Geest! Eigenlijk komt het hier op neer dat het vlees in die dagen onbeperkt kan en moet uitgeleefd worden en dat onder bescherming van maskers en verkleedpartijen. Geen God en geen gebod! Zonde is geen zonde meer! Laten wij elkaar daar ernstig voor waarschuwen!

In dit verband trof ik een uitdrukking aan die het overdenken meer dan waard is '*Carnaval da zit nie in oew pakske, in oewe pruike of in oe boerekiel. Ge kunt oe nie meeje carnaval bekleeye. Carnaval da zit in oewe ziel!*' Gods kind mag door genade zeggen dat zijn ziel in het bloed van Christus gewassen is en dat Hij door Zijn Geest nu in hem woont. '*Ik leef, doch niet meer ik! Christus leeft in mij!*'

ds. H. Zweistra

Overleden

Op 11 januari 2014 overleed

Hendrika de Weerd – de Kuiper

In de leeftijd van 84 jaar

Weduwe van Arie de Weerd

Laatst gewoond hebbend in Zorgcentrum 't Slot

Op 29 januari 2014 overleed

Martinus Henricus Petrus Pennings

In de leeftijd van 53 jaar

Echtgenoot van Dianne Pennings – Vroege

Gewoond hebbend op Kapelstraat 1

Op 26 februari 2014 overleed

Johanna Keijnemans – van Hemert

In de leeftijd van 93 jaar

Weduwe van Jan Keijnemans

Laatst gewoond hebbend in Zorgcentrum 't Slot

Op 6 maart 2014 overleed

Cornelia Vos - Oomen

In de leeftijd van 93 jaar

Weduwe van Johannes Vos

Laatst gewoond hebbend in Zorgcentrum 't Slot

Op de Vagrant

Niets is wat het lijkt.

We krijgen vaak reacties als oohh, dat werk kan ik ook, heel de dag zitten en met 'n pookje een beetje sturen.

Oké, meestal geven we maar geen antwoord op zulk soort uitingen, want eigenlijk is het ook wel een beetje zo! Het schip besturen is ook makkelijk, vroeger, ja toen was het een heel ander verhaal, toen moest je draaien aan een wiel en je had op de kop van het schip ook geen motor, waardoor je al ver vooruit moest denken over het aanmeren. De andere kant is, dat toen de schepen ook kleiner waren en heel anders, alles was toen anders.

Indien men echter, als leek, een weekje met 'n schipper mee zouden lopen, dan zouden ze toch wel hun mening herzien, denken wij.

Het is namelijk ook zo, dat er geladen moet worden, gelost en het nodige papierwerk moet worden verricht. Ook moet er nog schoongemaakt worden en de nodige reparaties en onderhoud moet worden gedaan.

Er komt dus gewoon veel meer kijken dan een rondje varen.

Zo begin ik met een reis, waarvoor we in Sas van Gent moeten laden voor Besh-Kleinmacher op de Moezel.

De vracht is kunstmest. De ruimen moeten netjes schoon gemaakt worden, want er heeft zout in gezeten, dus gaan we met slangen en pompen aan de gang.

Helaas moet mijn man dit nu alleen doen. Doordat we nu twee lieve kindjes hebben en de derde op komst is, is het voor mij niet meer haalbaar hem te helpen.

Het is werk wat ik graag doe. Heerlijk gedachteloos het klusje klaren. Soms nam ik de kindjes dan mee en konden ze heerlijk mee kliederen, maar daar is nu geen meer weer voor.

Gelukkig hoeft het ruim nu niet uitgesopt te worden want ook dat kan gebeuren.

Als het ruim schoon is trekken we het nog na, omdat het ook droog moet zijn. Bij dit natrekken hebben we het voordeel van een ijzeren vloer. Voorheen hadden we hout en ja, dat trek je niet zomaar droog. Het is zelfs een keer gebeurd, dat we nog niet droog waren en toch moesten laden. We zijn toen met een brander het ruim in gegaan om het toch een beetje droog te krijgen. Dit was geen doen natuurlijk, maar je moet iets!

Het laden kan beginnen, helaas gaat de laadband kapot, waardoor we al vroeg weekend hebben en dus pas maandag verder kunnen laden. Jammer genoeg wordt er hier op zaterdag niet gewerkt, dus dan maar even naar Nederhemert! Het is een tegenvaller, want we hadden onze planning al klaar. We zouden aan het eind van de week op de Moezel kunnen lossen, maar dit gaat nu dus ook niet door! Hierdoor gaat de reis langer duren en dit heeft weer consequenties voor de schipper.

Het laden gaat via een band, die de vracht zo het schip in stort. Dit gaat ongeveer met een goeie 150 ton in een uur. We moeten 1000 ton laden en het gewicht moet goed verdeeld worden over het hele schip. Ook zit je met ijken die niet overschreden mogen worden, daar zijn dan weer leuke boetes voor. Het is ook fijn als het schip recht ligt, wat echt met een meetlat wordt bijgehouden. Dit zijn allemaal kleine dingen waar de schipper op let tijdens het laden. Als je vol bent, zorg je dat je je papieren krijgt, die netjes afgetekend worden en die dan mee gaan naar de losplaats. Gelukkig laden ze hier alleen overdag, maar voor een schipper komt het ook zeker vaak op de nachten aan. Zo, vol, we kunnen gaan. Nog 733km varen voor we op bestemming zijn. Er wordt gerekend en gekeken hoe we het per dag gaan verdelen, omdat wij maar 14 uur per dag mogen varen – Het aantal uren dat je per dag mag varen ligt aan personeel en aan de scheepsgrootte. We moeten ook de Westerschelde en Oosterschelde over, dus even de getijden en de wind kijken. Gelukkig valt alles mee. Maar ja, een schipper zit liever in de stress, dan dat ze stil gaan liggen, er wordt meestal gewoon doorgevaren hoe het weer ook zij.

We moeten het zoute water weer over, dus nu kan ook het soppen en boenen beginnen! Ook wel dekzwabberen genoemd haha. Vrouw achter het stuur en man naar buiten voor het soppen en het opruimen.

's Zomers wordt er vaak en veel geverfd. Wil je je schip netjes houden dan moet het dus bijgehouden worden. Iets wat best moeilijk is als je samen vaart. Een matroosje is in die tijden erg makkelijk. Na uren sturen en varen komen we aan op de o zo mooie Moezel! Het is voor ons nu al weer een poosje geleden dat we er geweest zijn, dus dan is het ook weer extra mooi.

Gelukkig hoeven we dinsdag pas te lossen waardoor we even door Luxemburg kunnen struinen, ja ondertussen zitten we in Luxemburg!

Het lossen gaat goed en ondertussen is het ook weer tijd om werk te zoeken. Omdat wij niet voor een vaste bevrachter varen, moeten we ook snel aan het werk om ons werk weer binnen te halen. Vaak kost dat vele telefoontjes maar soms is het ook zo geregeld. Dat ligt dan weer aan de plaats van leegkomst en wat de markt doet!!

Wist u, dat een schipper gemiddeld een werkweek van 60 tot 80 uur maakt?? Het lijkt dus vakantie, maar het is ook zeker hard werken

School: Remedial Teaching

Deze keer zijn wij gevraagd om in deze rubriek te vertellen wat onze dagelijkse bezigheden zijn. Wij zijn Lenie Vos en Gerdien Vos, beiden werkzaam op basisschool de Wegwijzer. We zijn beiden Remedial Teacher en we hebben al vaak moeten uitleggen wat dat betekent en wat wij op school doen. Het is trouwens geen vereiste op de Wegwijzer om Vos met je achternaam te heten om Remedial teacher te worden.

Remedial teacher is een Engels woord en betekent een leerkracht die herstel aanbrengt in het leerproces. Deze benaming dekt niet de volledige lading want als Remedial Teachers werken we ook preventief. Als we merken dat kinderen behoeften hebben aan extra ondersteuning, zonder dat ze vast lopen, komen ze al in aanmerking om bij ons op bezoek te komen.

Op de Wegwijzer hebben wij de visie dat de kinderen uit het dorp zoveel mogelijk in het eigen dorp naar school moeten kunnen. Daarom hebben we op school allerlei niveaus. De consequentie daarvan

is dat we onze zorg voor leerlingen zo goed moeten organiseren. We willen de uitstroom naar bijzonder onderwijs zo laag mogelijk houden.

De kinderen op school zijn ingedeeld in diverse niveaugroepen. Twee keer per jaar worden de CITO toetsen afgenomen. Deze toetsen zijn per vakgebied en die geven een indicatie van de ontwikkeling en behoeften van de kinderen. Het oordeel van de leerkracht en de intern begeleider speelt ook een rol in het doorverwijzen naar de Remedial Teacher. Er wordt een plan gemaakt door de leerkracht waarin staat welke doelen we de komende tijd met de leerling of met het groepje willen bereiken. Ouders worden altijd op de hoogte gesteld als hun kind aan de RT deelneemt.

De leerlingen die moeite hebben met bepaalde leerstof krijgen extra begeleiding in de klas. Als deze begeleiding niet voldoende aansluit bij de leerling krijgt het kind ondersteuning bij de Remedial Teacher. Dit kan op allerlei vakgebieden zowel rekenen, spelling, schrijven, motoriekontwikkeling, taal, lezen ect. Bij de Remedial Teacher worden de kinderen

dus buiten de klas begeleid in kleine groepen, in een aparte ruimte. Hier hebben de kinderen rust zodat ze minder afleiding hebben door andere kinderen of gebeurtenissen. Er is alle aandacht voor het kind en de mogelijkheden voor het kind. Er wordt een uitgebreid schema voor de groepen opgesteld. De RT-er heeft dus te maken met allerlei kinderen van verschillende leeftijden, met specifieke onderwijsbehoeften. Dit maakt het vak zo aantrekkelijk en uitdagend!

Lenie is verantwoordelijk voor het geven van Remedial Teaching bij de onderbouw. Ze heeft jarenlang met plezier bij de kleuters gewerkt en kent daardoor alle ins en outs van de jonge leerling. Er wordt gewerkt in kleine groepjes, vier á vijf kinderen, of individueel. Bij de kleuters ligt, anders dan bij de oudere kinderen, de nadruk op het spelenderwijs aanleren en beleven van abstracte begrippen. De begrippen meer en minder/vol en leeg worden bijvoorbeeld aangeboden met allerlei potjes die de kinderen zelf mogen vullen met water. Zo is het voor de kinderen een plezier om te leren. Ze leren zo hun concrete ervaringen te vertalen in abstracte begrippen. De leerstof wordt zo inzichtelijk mogelijk gemaakt terwijl kinderen vergeten dat ze eigenlijk aan het leren zijn.

Gerdien neemt de organisatie en verantwoordelijkheid van de RT in de midden- en bovenbouw (de groepen 3 t/m

8) voor haar rekening. Samen met de onderwijsassistenten zorgt ze voor de uitvoering. De zorg in de midden- en bovenbouw is weer verdeeld in twee niveaus. Het is niet zo dat elk kind voor alle vakken komt maar alleen op het gebied waar ze extra aandacht bij nodig hebben. We proberen zoveel mogelijk aan te sluiten bij het gewone programma van de groep. Sommige leerlingen hebben bij een vak zoveel ondersteuning nodig dat ze niet meer gelijk kunnen blijven lopen met het niveau van hun eigen klas. Ze krijgen dan een eigen plan. Er wordt gekeken wat er voor dit kind haalbaar is en aan de hand daarvan wordt een eigen leerlijn opgesteld. Deze kinderen krijgen individueel les omdat het niet mogelijk is deze te clusteren met andere leerlingen. Maar er komen ook groepjes voor extra ondersteuning. Als er binnen de klassensituatie te weinig tijd is voor uitgebreide uitleg of verwerking, kan Gerdien hier uitkomst bieden.

We hebben beiden goede ervaringen met het werken met een klas maar ons hart ligt bij de zorgleerlingen. Het mooie aan Remedial Teaching is het directe contact met de leerling. Door de loop van de tijd krijgen we zicht op de mogelijkheden en belemmeringen van het kind. Hierdoor kunnen we de zorg zo optimaal mogelijk verlenen. En er ontstaat vaak een fijne band met de leerling.

Zo doen we samen met de leerkrachten, het management en de onderwijsondersteuners ons best om goed onderwijs te bieden voor alle kinderen uit ons dorp en omstreken.

Hèmertse 2e hands kledingmarkt

Kledingmarkt Nederhemert Voor het goede doel

Er is gevraagd een stukje te schrijven voor de Dorpskrant, omdat de tweedehands kledingmarkt inmiddels een traditie geworden is in ons dorp.

Hoe is deze kledingmarkt ontstaan? Ongeveer 16 jaar geleden, toen wij nog in Aalst woonden, kregen het idee om tweedehands kleding te verkopen voor de kerk. We gingen inzamelen bij ons in de garage. Maar wat een schrik: er werd zoveel gebracht dat we het bijna niet konden verwerken. Dit kwam omdat in die tijd niemand nog zoiets deed. Toch is het toen met heel veel hulp gelukt en het was erg gezellig. De 1^e opbrengst was ongeveer 500 gulden. Dit vonden we al veel.

Toen we 12 jaar geleden naar Nederhemert kwamen, was er in Aalst niemand die het over wilde nemen. Dus gingen wij in Nederhemert op zoek naar een geschikte plaats voor opslag en verkoop. Toen mochten we een stuk van de hal van familie Keijnemans gebruiken. Ook hier werd het een succes en moest de ruimte al snel worden uitgebreid. Het gevolg is dat we nu inmiddels de hele hal gebruiken.

Waarom goede doelen?

In de omtrek wordt inmiddels ook kleding ingezameld voor verkoop, waarbij de inbrenger zelf een gedeelte van het geld krijgt. Dit vind ik echter een te groot werk voor zoveel kleding wat gebracht wordt. Daarom proberen we altijd een goed doel te vinden

wat goed bij ons past zoals Woord & Daad, Zending, Adullam, kerk, school, NPV, GBS, Voedselbank.

Van de opbrengst van de volgende verkoop op **10 april** zal de eerste € 1000,- naar de wooncentra voor mensen met een beperking in Brakel ('De Regenboog') en in Aalst ('De Fontein').

Het is altijd spannend wat de opbrengst zal zijn. Ook is het altijd onbegrijpelijk waar al die mensen vandaan komen en hoeveel het daardoor opbrengt! De opbrengst van de laatste kledingverkoop was ongeveer € 4250,- !!

Iedere dag is het weer een verrassing als ik zakken en dozen met kleding in de schuur of bij het hek vind. Het komt ook overal vandaan: Kesteren, Opheusden en zelfs uit Velddriel komen ze geregeld spullen brengen.

Met mijn kinderen kan ik het nog doen. Maar hoelang, dat is een vraag die ik niet kan beantwoorden. Zolang de gezondheid het toe laat.

Het ergste zie ik altijd op tegen het opruimen na de kledingverkoop. Bijna alle kleren moeten weer in zakken en dozen gestopt worden. En dan komt er een meneer Jansen die alles ophaalt en meeneemt voor Roemenië. Dus ook dan is er nog een goed doel. Gelukkig komt er bij het opruimen wel veel hulp uit het dorp!

Ik hoop dat u een indruk heeft gekregen van het ontstaan en het nog steeds bestaan van onze kledingmarkt.

Dicky van Boggelen

Hèmert 1200 jaar!

Nederhemert 1200 jaar.

Evenals Poederloijen en Aalst bestaat ook Nederhemert 1200 jaar.

In een acte van 814 werd er voor zover bekend voor het eerst gesproken over Nederhemert. Volgens de vermelding werden “in het landgoed Hamerthe” drie boerderijen met daarbij behorende landerijen en rechten geschonken aan het klooster Lauresham (tegenwoordig Lorsch) in Duitsland door een zekere Balderic. Deze Balderic schenkt tevens goederen te Aalst en Poederloijen, die worden vermeld in dezelfde acte.

Bij de verklaring van de plaatsnaam Hemert zijn weinig aanknopingspunten te vinden.

Er is gedacht bij “Hamaritda” aan het Germaanse woord “hamer” wat steen betekent. Het toevoegsel “itda” kan ontleend zijn aan “ithi” wat vindplaats betekent.

Hier zijn echter geen archeologische sporen gevonden, die op een dergelijke verzamelplaats wijzen.

Indien we “Hamerthe” als uitgangspunt nemen, is een andere verklaring waarschijnlijker, namelijk dat Hemert een “heem”- naam is. “Hamerthe” zou dan eenvoudigweg woonplaats betekenen.

In 1479 wordt Hemert geplunderd en platgebrand door oorlogszuchtige Bosschenaren. Een jaar later doorgraven ze een stuk land, waarin de Maas haar nieuwe bedding vindt. Hierdoor wordt Hemert in tweeën gedeeld en zo ontstaat Noord en Zuid, wat “het Eiland” wordt genoemd omdat het aanvankelijk helemaal was omgeven door water.

In 1609 zien we voor het eerst dat het dorp Neder-Hemert wordt genoemd.

Tot in de zestiende eeuw is de Heerlijkheid Hemert in het bezit van de familie van Hemert. Het heeft een eigen wapen, met het herkenningsteken van de familie van Hemert, een halve zwarte leeuw. Nadat de heerlijkheid in het bezit kwam van de familie van Torck, blijft het wapen echter behouden en wordt het op 7 oktober 1818 door de Hoge Raad van Adel officieel bevestigd.

De gemeente is het wapen in de loop van de negentiende eeuw ook gaan gebruiken, alhoewel daar nooit toestemming voor verleend is door de Hoge Raad van Adel.

Dit is zo gebleven, totdat de gemeente Nederhemert in 1955 samengevoegd werd met de gemeente Kerkwijk.

De officiële beschrijving van het wapen door de Hoge Raad van Adel van 7 oktober 1818 luidt als volgt; “van rood waarop 3 blauwe beladen met zilveren lampen, het hoofd van goud, waarop ten halve lijven uitkomende klimmenden zwarten leeuw met rooden tong”.

De beschrijving is echter niet door vakkundige heraldici gedaan, want het vaar is niet herkend en wordt daarom primitief als “lampen” aangeduid.

Rond 1300 werd vanwege de strategische ligging een rechthoekige woontoren gebouwd op het eiland. Deze woontoren is het uitgangspunt voor allerlei latere uitbreidingen en onderscheidt zich nog altijd met zijn 1.80 meter dikke muren van de overige delen van het complex.

In 1944 – 1945, na een bewogen geschiedenis van zes en een halve eeuw, werd rond de jaarwisseling het kasteel door brand verwoest.

Dit is een klein gedeelte van diverse stukjes uit de geschiedenis van ons dorp.

Het leven is niet altijd eenvoudig geweest door de eeuwen heen. Veel mensen hebben met hard werken hun bestaan opgebouwd aan de oevers van de Maas.

Heden ten dage zie je die mentaliteit en inzet nog terug bij de huidige inwoners van Nederhemert.

We willen dit jubileum jaar dan ook vieren met elkaar op een “gewone” manier met alle inwoners en voor alle inwoners. Natuurlijk zijn bij de diverse evenementen ook de oud inwoners van Nederhemert welkom en de overige geïnteresseerden.

Hier onder een klein overzicht van de tot nu toe geplande activiteiten voor 2014, het kan tussentijds aangevuld worden of gewijzigd, maar dat is te volgen op onze website;
www.dorpsraadnederhemert.nl

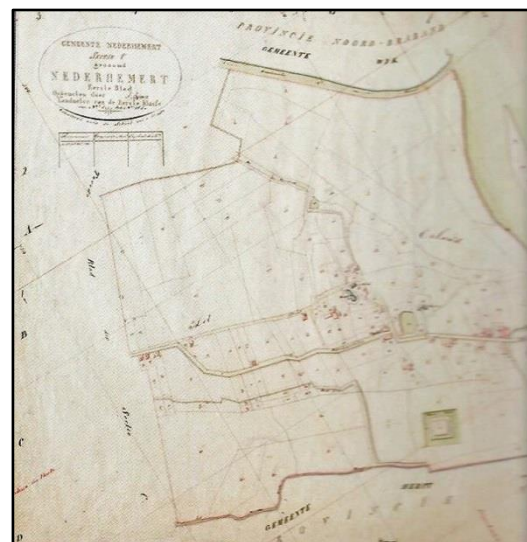
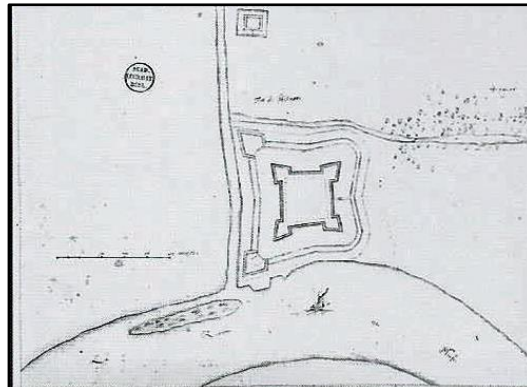
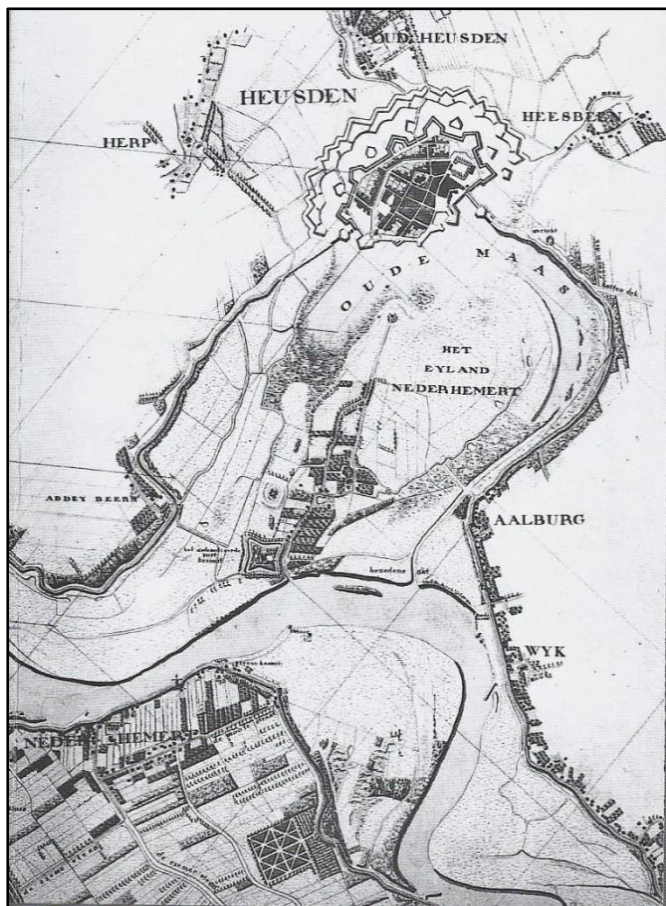
Onderstaande activiteiten worden door de dorpsraad en de diverse verenigingen gehouden in het kader van 1200 jaar, t.w.:

12-04-2014	Rommelmarkt CBS De Wegwijzer
19-04-2014	Paaseieren zoeken door de IJscub en het onthullen van de naam van het evenemententerrein door de IJscub en de Oranjevereniging
06-05-2014	Themamiddag “terug in de tijd” door de seniorenvereniging
24-05-2014	Zomermarkt bij het kasteel op Nederhemert Zuid voor alle ondernemers en verenigingen van Nederhemert Noord, Zuid en Bern.
Met onder andere optredens van het Hemerts Visserskoor om 14.00 uur en van fanfare combinatie Concordia – Juliana om 15.00 uur, ook zullen er over de rest van de dag nog het gelegenheidskoor van de Eilanders optreden en éénmalig het koor de Vervulde Wens.
De markt wordt om 10.00 uur officieel geopend door burgemeester v.d. Bosch uit Zaltbommel en zal om 17.00 uur afgelopen zijn.
04-06-2014	Tijdens de Oranje Feestweek zal de woensdagmiddag voor de kinderen met een middeleeuws thema gehouden worden door de Oranjevereniging.
21-06-2014	Optreden in de speeltuin Nederhemert Zuid van fanfare combinatie Concordia – Juliana met medewerking van het Hemerts Visserskoor
05-07-2014	(of op 12-07) Verrassingstocht met als thema middeleeuwse spelen door Hamariti
25-07-2014	Viswedstrijd met georganiseerd door de IJscub
09-10-2014	(Of andere datum voor herfstvakantie) Kijkavond op de CBS de Wegwijzer met als thema 1200 jaar Nederhemert
15-11-2014	Lampionnenoptocht met als afsluiting

Voor dit alles is sponsorgeld nodig. We zullen hiervoor bij de bedrijven langs gaan. Ook willen we kijken of er vlaggen gemaakt kunnen worden tegen een schappelijke prijs. Hierover wordt U verder geïnformeerd.

Bij de grenzen van Nederhemert willen we een bord hangen met ons wapen en 1200 jaar. Ook willen wij tijdens de zomermarkt een paard met wagen laten rijden van de pont naar het kasteel. En tijdens de zomermarkt is het in beperkte mate mogelijk om een rondleiding door een gedeelte van het kasteel te krijgen. Hiervoor kunt U zich aanmelden op het terrein. We zijn erg blij met de medewerking van Calvi. Dit is het bedrijf dat gevestigd is in het kasteel. Zonder hun medewerking had deze markt er niet kunnen komen. We hopen dan ook, dat we met zijn allen een onvergetelijk evenement kunnen organiseren op deze

prachtige locatie. Iedereen is enthousiast, wij als dorpsraad, de verenigingen en ondernemers en we hopen U ook. Indien het weer geen roet in het eten gooit moet het een mooie dag worden voor oud en jong.

Plattegronden Nederhemert

Agenda Oranjevereniging

Agenda Oranjevereniging 'Oranje Trouw' Nederhemert

Op zaterdag 22 maart zullen de eerste trucks vast vanaf 10.00 uur gaan brullen bij de proeftrek aan het evenemententerrein in de Nieuwstraat.

Zaterdag 26 april starten we in de Kapelstraat bij de Gebr. Vos de dag om 08.00 uur met de bombarieoptocht. Daarna zal er van 10:00 tot 14:00 uur vrijmarkt zijn en om 12.00 uur hopen we op mooie bouwwerken tijdens de zeepkistenrace. Om 15:00 uur zal de fotofietspuzzeltocht van start gaan. Na afloop van de fietstocht zal er iets worden georganiseerd door het Alpe d'huZes team, team Nederhemert.

Donderdag 29 mei (Hemelvaartsdag) zal er voor de zevende keer een mooie oldtimertoertocht worden gereden. Vanaf 12:00 uur kunnen de klassieke auto's, motoren en tractoren hun voertuigen opstellen op het evenemententerrein aan de Nieuwstraat zodat iedereen ze kan komen bewonderen. Om 13:15 uur zullen de tractoren vertrekken en om 13:30 uur mogen de auto's en de motoren van start. 's avonds om 20:00 uur zullen de getallen weer in de rondte vliegen met de jaarlijkse kienavond. Er worden 10 rondes gekiend en aansluitend zal er nog een superronde plaatsvinden.

Vrijdag 30 mei wordt er voor de 3^e keer een truckshow georganiseerd. De trucks kunnen tussen 19:00 en 22:00 uur worden

opgesteld. Vanaf 20:30 zal de tent open zijn voor de jaarlijkse, gezellige Foute party voor jong en oud!

Zaterdag 31 mei kan iedereen de trucks komen bewonderen en zal de dag worden afgesloten met een DJ. Ook zal er die dag iets worden georganiseerd door het Alpe d'huZes-team, team Nederhemert.

Dinsdag 3 juni mogen de senioren vanaf 16:00 uur weer gezellig komen voor een koffietafel. Middag zal weer worden aangevuld met leuke quizvragen.

Woensdag 4 juni van 15:00 tot 18:00 uur zullen we met de kinderen terug in de tijd gaan naar de jonkheren en jongvrouwen in Middeleeuwen. Er zullen weer leuke spellen te doen zijn. Voor degene die te klein zijn of niet met de spellen willen/kunnen meedoen zal er in de tent weer iets leuks geknutseld kunnen worden. Iedereen mag nadien frietjes blijven eten!

Vrijdag 5 juni is het weer zover, de klapper van de week, de jaarlijkse truckpullingwedstrijd zal weer plaatsvinden. Vanaf 18:00 uur is de feesttent open voor het publiek.

Zaterdag 6 juni is alweer de laatste dag van de feestweek. Deze wordt afgesloten met de zeskamp welke om 14:30 uur zal beginnen. 's Avonds om 21:00 uur zal er in de feesttent het captainspel plaatsvinden. Welk team zal er met de beker vandoor gaan?

IJclub 'Eensgezindheid'

Nederhemert krijgt nieuwe horecakeet

Nederhemert is een prachtige horecakeet rijker. IJclub 'Eensgezindheid' kwam met dit idee nadat de frietkar die normaal bij evenementen in Nederhemert gebruikt wordt, werd verkocht.

De nieuwe keet zal voor het eerst in gebruik worden genomen tijdens de proeftrek van de Oranjevereniging op 22 maart. Tot die tijd werken bestuursleden van de IJclub hard in een hal op het vroegere terrein van transportbedrijf Vos. De nieuwe keet moet er namelijk tiptop in orde uit gaan zien.

Volgens IJclub-bestuurslid William Rozen was het aanvankelijk helemaal niet de bedoeling dat de keet zo luxe zou worden. "Je kunt gerust zeggen dat het een uit de hand gelopen uitvoering is. Erelid Dirk Groeneveld kon via zijn werkgever aan een bouwkeet komen. Die wilden we eigenlijk snel ombouwen tot horecakeet zodat het precies voor de vorstperiode klaar zou zijn."

"Maar ja, de vorst bleef uit en dus hebben we er veel meer tijd in kunnen steken. De hele voorkant is eraf gehaald en vernieuwd, er is een nieuw dak geplaatst,

de keet is qua isolering helemaal in orde gemaakt, er is elektriciteit aangelegd; simpelweg teveel om op te noemen. Op het moment is de keet voor 95 procent klaar en nu moeten we vooral de inrichting nog regelen. De Oranjevereniging heeft ovens gekocht en wij zelf een koelkast en de rest van de apparatuur, dus het is nu alleen nog een kwestie van inbouwen en de puntjes op de i zetten."

De naam van de horecakeet is al gekozen, maar die wil Rozen nog niet vertellen. "De naam wordt feestelijk onthuld op zaterdag 19 april. Dan organiseert de IJclub tal van evenementen op het feestterrein aan de Nieuwstraat zoals het paaseieren zoeken om 11:00 uur en het zogenaamde 'Waar schijnt de koe' om 13:30 uur. Daarnaast zullen onder andere de kapsters in opleiding Bernike Vos en haar vriendin hun kapperskunsten vertonen."

Behalve de naam van de keet, wordt ook de nieuwe naam van het feestterrein onthuld. Deze is gekozen uit tientallen ingestuurde namen.

Op Koningsdag wordt de keet ter beschikking gesteld aan Alpe d'HuZes-team Nederhemert. Zij verzorgen op die dag het eten en hebben een aanvullend programma samengesteld van spelletjes voor kinderen tot twaalf jaar en voor volwassenen.

Tijdens de feestweek wordt de luxe frietkar de hele week gebruikt door de Oranjevereniging "Oranje Trouw". Zij zijn ook betrokken geraakt bij het project van de frietkar, omdat er zo meer gebruik van kan worden gemaakt.

Nieuw gemeenteraadslid

Geachte dorpsgenoten,

Mij is gevraagd een stukje aan te leveren voor de Dorpskrant. Ik word gezien als 'aspirant-raadslid', ik sta op de derde plaats van de kandidatenlijst van de SGP (Staatkundig Gereformeerde Partij). Het zou dus kunnen gebeuren dat ik op D.V. 19 maart gekozen wordt in de gemeenteraad van Zaltbommel. Na ruim 10 jaar bestuurlijk actief te zijn geweest voor de SGP, mag ik mij dan op grond van de beginselen van de partij (Gods Woord!) ook als volksvertegenwoordiger inzetten voor de samenleving.

Voor een groot deel van het dorp hoef ik me niet voor te stellen. We hebben samen op de Wegwijzer gezeten of kennen elkaar van de kerk of de jeugdvereniging. Een ander deel (ik schat zo'n 2%) heb ik op de Gomarus in de klas gehad. Ik sta daar namelijk al weer 12 jaar voor de klas en geef biologie, wiskunde en rekenen. Ik ben op

13 december 1981 geboren op Korenbloemstraat 12, in een dik pak sneeuw, heb ik me laten vertellen door mijn oma! In 1988 zijn we verhuisd naar 't Eksternest in Nederhemert, midden in het centrum en toch lekker rustig achteraf. Hier woon ik nu nog steeds samen met mijn vrouw, twee dochters en een zoon (ik hoop als alles goed mag gaan bij het verschijnen van deze Dorpskrant met z'n zesjes). Op 5 mei ☺ 2006, zijn mijn ouders, broers en zussen vertrokken naar een ander pad vol SGP-ers. Mijn hobby's zijn voetballen op zaterdagmiddag met jongens uit het dorp en het fokken van bonte schapen, samen met mijn broer uit Ammerzoden. *Samenwerking oké!* Speciaal genieten is het op een voorjaarsavond tegen de schemering, als de lammetjes een groep vormen en door het weiland racen!

De politiek heb ik langzaam leren kennen. Als 18-jarige ging ik met mijn vader mee naar de vergadering bij Cees en Aria Verheij. Binnen de kortste keren stond mijn toenmalige achterbuurman op de stoep om te vragen of ik in het bestuur wilde komen. Ik ben secretaris van de Plaatselijke KiesVereniging van de SGP in Nederhemert en tot aan de verkiezingen ook nog van de Gemeentelijke KiesVereniging. Provinciale en landelijke partijdagen heb ik bezocht. Daarnaast heb ik de afgelopen periode als burgerlid meegedraaid in de fractie. Eén keer heb ik ook tijdens een carrouselvergadering meegesproken. Ik vond dat erg leuk en heb er zin in om mijn schouders onder onze gemeente te zetten. We hebben een geweldige aspirant-raadsledencursus gevolgd, georganiseerd door het partijbureau van de SGP. Zeer interessant en waardevol.

Wat wil ik bereiken als raadslid:

- Dat we er als raad alles aan doen om de transities in het sociaal domein zo goed mogelijk door te voeren. Vanuit mijn werk op de Gomarus SG, waar ik ook een aantal jaren in het ZAT heb gezeten, heeft vooral jeugdzorg mijn interesse. Ik heb al een kort gesprekje gevoerd met

de mevrouw van 'Buurtzorg Jong', die u kunt spreken op De Wegwijzer. Graag zou ik vanuit de gemeenschap hierover meer willen horen! Voorziet het in een behoefte? Waar hebt u nog meer zorg over?

- Ik draag de landbouwsector een warm hart toe. Met name jonge startende ondernemers moeten volop kans krijgen in onze gemeente. Ik heb in mijn jeugd al mijn vrije tijd op boerderijen doorgebracht.
- Ik wil een bijdrage leveren aan de samenwerking met Maasdriel, zonder onze eigenheid als gemeente te verliezen. *Samenwerking oké, herindeling nee!*
- Ik wil graag een eind maken aan de overlast door stookhopen, in de nacht van Oud op Nieuw. Waarschijnlijk hebt u zich nog nooit gerealiseerd dat **elke hoop €1500 (€1 per inwoner van Nederhemert) kost!** Als je dan bedenkt dat een kleine groep op zo'n 8 plaatsen het asfalt vernielt (het heeft m.i. niets met traditie te maken!), kost dat een gezinnetje met vier kinderen toch al gauw $8 \times 6 \times €1 = €48,-$. In deze tijd van crisis en (dreigende) werkloosheid is dat voor veel gezinnen veel geld! En voor hen die het wel kunnen betalen is het toch ook weer anderhalve maand '1 euro per dag voor de kerkuitbreiding' ☺! Het is maar dat u het nu weet. Graag zou ik met 'de stokers' een avondje in gesprek gaan over wat hen drijft tot dit gedrag en wat we er gezamenlijk aan kunnen doen. Ik roep ook ouders en/of vrienden op hier een steentje aan bij te dragen.
- Ik wil me hard maken voor het behoud van alle brandweerkazernes in de gemeente Zaltbommel, ook in Nederhemert. Een team wat landelijke wedstrijden wint, moet behouden blijven, ook voor het welzijn van ons dorp. Trouwens, je laat 'die mannen' toch niet achter je aan rijden D.V. 1 januari 2015!? Stel dat ze ergens moeten zijn waar levens in gevaar zijn!
- Bij al deze punt is de afstand tussen burger en gemeentebestuur een aandachtspunt. Ik wil graag een luisterend oor zijn voor alle Hèmertsen.

Ten slotte roep ik u allen op uw stem uit te brengen op de SGP, op D.V. 19 maart. En let wel: niet stemmen is ook stemmen! Mocht u toch van plan zijn 'thuis te blijven', machtig dan iemand die wel gaat. Graag tot horens of tot ziens!

Teunis van Ooijen.
Molenstraat 32
5317 JG Nederhemert
0418-551995
tvanoijen@gomarus.nl

Inhoudsopgave

Colofon en voorwoord	blz. 1
Nieuwtjes van de dorpsraad	blz. 2 - 3
Nieuwe kleine Hèmertsen	blz. 4 - 5
Actief in Hèmert: Alpe d'HuZes	blz. 6 - 8
Actief in Hèmert: Oud en Nieuw	blz. 9
Actief in Hèmert: Verengingen HHK	blz. 10 - 13
Herinneringen van Willy Kuipers	blz. 14 - 17
Stichting Welzijn Bommelerwaard	blz. 18
Jubilaris VVN	blz. 19
Autobedrijf Van Loon	blz. 20 - 23
Getrouwd!	blz. 24
Oudejaarsdag op 't Slot	blz. 25 - 27
Thom Ummels over D66	blz. 28 - 29
45 jaar getrouwd!	blz. 30
40 jaar getrouwd!	blz. 31
40 jaar getrouwd!	blz. 32
D'n Ottehof	blz. 33 - 34
Herinneringen aan mijn schooltijd	blz. 35 - 36
Een glasbak met een bloemetje	blz. 37
Column Betje Wolfers	blz. 38 - 39
Buurtzorg Jong	blz. 40 - 43
Podopostuaal therapie	blz. 44 - 45
De Hèmertse Held	blz. 46
Hèmertse kinderen met een hobby	blz. 47 - 48
Herinneringen aan Hèmert	blz. 49 - 50
Nieuw dorpsraadslid: Marleen Vos	blz. 51
Hèmertse bedrijvigheid – Metaaldraaij Brien	blz. 52 - 54
Overdenking ds. Zweistra	blz. 55 - 56
Overleden	blz. 57
Op de Vagrant	blz. 58 - 59
School: Remedial Teaching	blz. 60 - 61
Hèmertse 2e hands kledingmarkt	blz. 62
Hèmert 1200 jaar!	blz. 63 - 65
Agenda Oranjevereniging	blz. 66
IJclub 'Eensgezindheid'	blz. 67
Nieuw gemeenteraadslid	blz. 68 - 69
Inhoudsopgave	blz. 70